

Warszawa

Osiedle na Ochocie przy Szosie Krakowskiej.

CAF — fot. Czarnogórski

Skrót projektu programu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego zamieszczamy na str. 3, 4, 5, i 6

PROJEKT PROGRAMU KPZR ZAPOWIADA NOWĄ EPOKĘ

Cały świat pod wrażeniem doniosłego dokumentu

NOWY JORK (PAP) 31. 7.

Projekt programu KPZR najwyraźniej wywołał wielkie wrażenie w kołach rządzących USA, a oprócz tego niewątpliwie wzbudził niepokój. Wyziera on z pierwszych wypowiedzi różnych osobistości amerykańskich, a także z uwagi, jaką poświęciła temu tematowi prasa. Zresztą szereg dzienników usiłuje ukryć istotne znaczenie programu przy pomocy znanych i niewybrednych metod.

Przewodniczący komisji spraw zagranicznych senatu USA, Fulbright stwierdził, że projekt programu jest poważnym wyzwaniem dla USA. Przyznając, że Związek Radziecki w warunkach pokoju może zrealizować wytknięte cele gospodarcze, Fulbright wyraził pewne wątpliwości co do odpowiedzi, jakie mogą udzielić Stany Zjednoczone. Kongres — oświadczył senator — skłonny jest odpowiadać na każde radzieckie wyzwania zwiększaniem naszego potencjału militarnego. Ale to

nie wystarczy — trzeba także rozwijać naszą ekonomikę".

LONDYN (PAP) 31. 7.

Doniesienia o opublikowaniu projektu programu KPZR zostały nadane niezwłocznie w dziennikach radiowych i telewizyjnych jako najważniejsze wydarzenie dnia.

Żuł pierwsze komentarze,

Ciąg dalszy na str. 2

„Śląsk” w Moskwie

Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się! NAKŁAD 61.543

Gazeta BIAŁOSTOCKA

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 180 (3101) Wtorek, 1. VIII. 1961 r. Cena 50 gr

W poniedziałek rano przybył tu na gościnne występy Państwowy Zespół Pieśni i Tańca „Śląsk”. Występy mośkiewskie zakończyła trzytygodniowa tournée „Śląska” do Związku Radzieckim w czasie którego zespół odwiedził Lwów, Wilno i Leningrad, spotykając się wszędzie z entuzjastycznym przyjęciem. Moskwićanie z dużym zainteresowaniem oczekują występów polskich artystów.

Mccloy przywiózł do Waszyngtonu list Chruszczowa do Kennedy'ego

WASZYNGTON (PAP) 31. 7.

Doradca prezydenta Kennedy'ego do spraw rozbrojenia John Mccloy powrócił w niedzielę wieczorem do Waszyngtonu. Oświadczył on przedstawicielom prasy, że przywiózł osobisty list premiera Chruszczowa do prezydenta Kennedy'ego.

Mccloy powiedział, że rozmowy na temat rozbrojenia między Stanami Zjednoczonymi a Związkiem Radzieckim będą kontynuowane bądź w Waszyngtonie, bądź w Nowym Jorku. W dniu wczorajszym Mccloy konferował z amerykańskim sekretarzem stanu Ruskien.

W 1962 r. inwestycje za 118 mld złotych

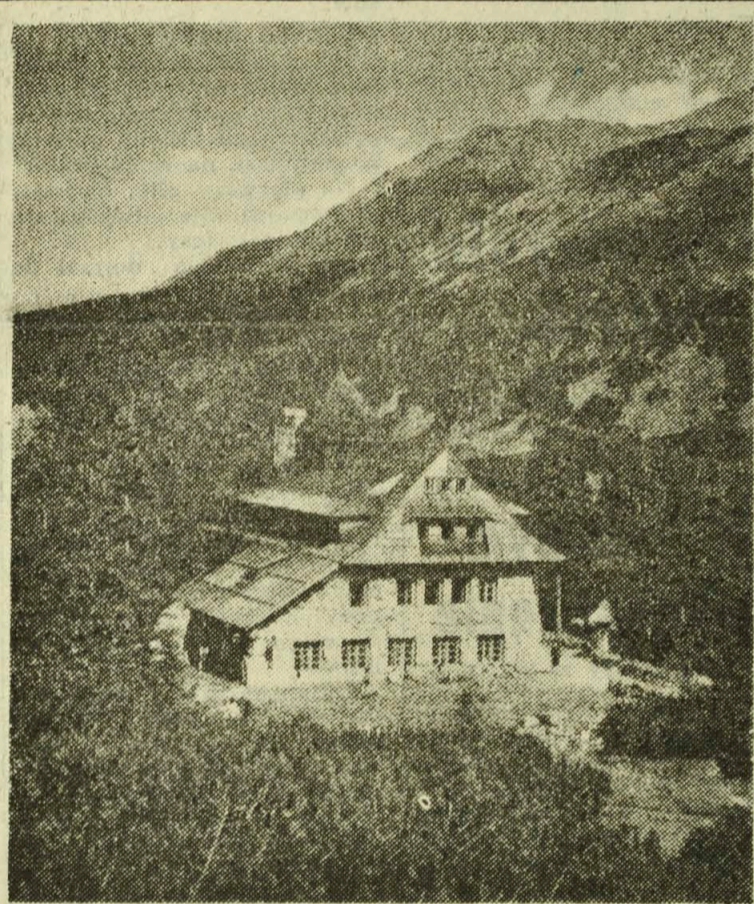
- Mniej murów, więcej maszyn
- Górnictwo, energetyka, przemysł ciężki w czołowie inwestorów
- Około 18 proc. ogólnych nakładów na budownictwo mieszkaniowe

Jak powiedziano przedstawicieli Agencji Robotniczej, rok przyszły zapowiada się jako rok największej koncentracji zadań inwestycyjnych obecnej 5-cioletki. Rada Ministrów w uchwalonych ostatnio wytycznych do planu na rok przyszły,

zwiększyła — w porównaniu z ustawą o planie 5-letnim — o około 3 mld zł zadania inwestycyjne na rok 1962. Wydatki te wyniosą w przyszłym roku ok 118 miliardów złotych. Zabieg ten umożliwi koncentrację prac i przyspieszenie zakończenia części budowanych obecnie nowych zakładów.

Najistotniejszą zmianą w przyszłorocznym planie inwestycyjnym jest wzrost wydatków na zakup maszyn i urządzeń. W ciągu ubiegłych 10 lat roboty budowlano-montażowe stale reprezentowały ok. 60 proc. całości nakładów inwestycyjnych. W roku przyszłym — po raz pierwszy — udział ich w całej gospodarce społecznej wyniesie ok. 56 procent, a w najpoważniejszym dziale gospodarki narodowej, w przemyśle, spadnie do ok. 50

Ciąg dalszy na str. 2

W Dniu Marynarki ZSRR

Imponująca parada w Leningradzie

MOSKWA (PAP) 31. 7.

Z okazji święta marynarki ZSRR odbyła się w niedzielę w Leningradzie uroczysta parada.

Przemówienie wygłosił pierwszy wiceminister obrony ZSRR, marszałek Grecko. Oświadczył on, że podstawę potęgi bojowej radzieckiej marynarki wojennej stanowią nowoczesne okręty podwodne z atomowymi

urządzeniami energetycznymi, wyposażone w różne rakiety, okręty nadwodne, lotnictwo morskie i oddziały przybrzeżne wyposażone w broń rakietową.

W paradzie wzięły udział obok okrętów-weteranów, najnowocześniejsze krążowniki, niszczyciele, okręty podwodne, okręty pomocnicze i trałowce wyposażone w nowoczesny sprzęt bojowy, w tym w broń rakietową.

Zademonstrowano kutry rakietowe przeznaczone do niszczenia wielkich celów nawodnych. Wszystkie procesy przygotowań do otwarcia ognia oraz kierowania kutrem są na nich zautomatyzowane.

Po raz pierwszy pokazano krążowniki-nosiciele rakiet. Są one przeznaczone do niszczenia wielkich nawodnych okrętów-lotniskowców i krążowników. Okręty te zdolne są do długich rejsów morskich i oceanicznych.

W paradzie wzięły też udział kutry torpedowe, śmigłowce i samoloty-nosiciele rakiet lotnictwa marynarki.

W żniwnym kalejdoskopie

- Kombajny jeszcze nie pracują
- Pogotowie awaryjne sprawne
- Członkowie rodzin — ramię w ramię
- Włókniarze z Fast do Gołdapi
- Sztab WZ PGR — w akcji

Żniwa w północnych powiatach naszego województwa są znacznie trudniejsze, niż w powiatach południowych. Na południu województwa rolnicy zdążyli zebrać zboże jeszcze przed nastaniem utrzymujących się dość długo deszczowych dni. Na północy, ze względu na późniejsze dojrzewanie zbóż, żniwa rozpoczynano

około dwa tygodnie później, niż na południu Białostockizny.

W początkowym okresie żniw nierówno dojrzałe zboża uniemożliwiały wykorzystanie w zbiorach PGR-owskich kombajnów. Teraz, gdy zboża są już dojrzałe, kombajny również nie mogą wejść na pola, ze względu na podmokły grunt. Jednym słowem PGR północne mają bardzo trudne żniwa i wbrew początkowym przewidywaniom, skoszone znacznie mniej niż się spodziewano. Ogółem żniwa na północy zaawansowane są w 32 procentach.

Sprawnie w bieżącym roku działa w gospodarstwach PGR-owskich pogotowie awaryjne, które na bieżąco naprawia zaistniałe w czasie żniw awarie maszyn.

Po raz pierwszy w bieżącym roku mówi się też pochlebnie w PGR o członki-

Ciąg dalszy na str. 2

Nagroda dla „Ludzi z pociągu”

GENEWA (PAP) 31. 7.

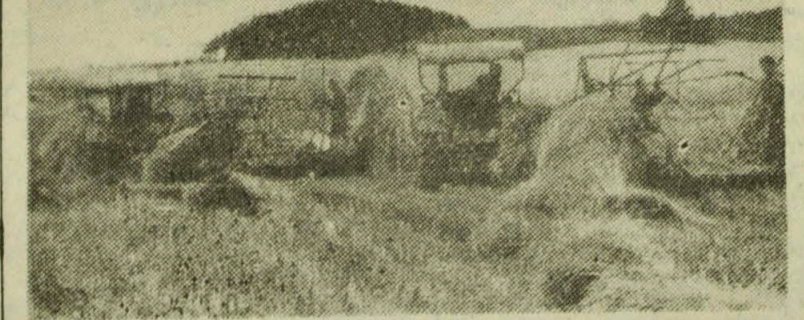
Japoński film „Nobi” reżysera Iszigawy zdobył pierwszą nagrodę — „Voile d'or” — na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Locarno.

Drugą nagrodę — „Voile d'argent” — zdobył ex aequo film Kutza „Ludzie z pociągu” i film szwajcarskiego reżysera Brandta „Kiedy byliśmy małymi dziećmi”.

Tragedia w Alpach

WIEDEN (PAP) 31. 7.

W Alpach, wschodnich wydarzyła się w sobotę największa w tym roku tragedia góraska. Pięciu turystów wspinających się po zboczu na najwyższy w tej okolicy szczyt Wielkiego Grocknera zostało zaskoczonych przez burzę i zamarzło na śmierć.

Żniwa zbóż ozimych w północnych powiatach naszego województwa pomimo niezbyt sprzyjającej pogody są w niektórych gospodarstwach północnych na ukończeniu. W chwili kiedy robiliśmy to zdjęcie (w PGR Straduny) żniwiarze przystępowali do koszenia ostatniego kawałka żyta. Fot. Zaremba.

Do Moskwy przybyła partyjno-rządowa delegacja Rumunii

MOSKWA (PAP) 31. 7.

W poniedziałek przybyła do Moskwy partyjno-rządowa delegacja Rumunii z pierwszym sekretarzem KC Rumuńskiej Partii Robotniczej i przewodniczącym Rady Państwa RRL Gheorghe Gheorghiu-Dejem.

Na dworcu kijowskim gości powitali N. Chruszczow, L. Breżniew i inni przywódcy radzieccy, liczne delegacje mieszkańców Moskwy, członkowie korpusu dyplomatycznego, dziennikarze radzieccy i zagraniczni.

W budowie 100 szpitali o 17 tys. łóżek

WARSZAWA (PAP) 31. 7.

Blisko 100 nowych szpitali i pawilonów szpitalnych o łącznej liczbie ponad 17 tys. łóżek, znajduje się obecnie w budowie na terenie całego kraju. Większość z nich to szpitale wojewódzkie i powiatowe. Duża uwaga zwrócona została na rejon posiadające stosunkowo szczupłą liczbę zakładów lecznictwa.

Nota Kuby do przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa

HAWANA (PAP) 31. 7.

Rząd Republiki Kubańskiej przesłał w sobotę do przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa notę, w której stwierdza, że imperializm amerykański przygotowuje nową interwencję zbrojną przeciwko Kuby.

Nota podkreśla, że w ciągu ostatnich 10 miesięcy Stany Zjednoczone przy pomocy kontrrewolucjonistów zrabowały i sprzedały na licytacji 10 samolotów, będących własnością rewolucyjnego rządu kubańskiego.

Powtarzając się akty agresji przeciwko Kuby ze strony władz amerykańskich świadcza o tym — podkreśla nota — że rząd USA kontynuuje swą poprzednią politykę interwencji w stosunku do Republiki Kubańskiej.

POGODA

DZIS chmurno. Przelotne opady. Temperatura maksymalna 19 stopni C. wiatry umiarkowane okresami dość silne południowo-wschodnie i południowe.

JUTRO zachmurzenie zmienne, zanikające przelotne opady.

Cały świat pod wrażeniem doniosłego dokumentu

Ciąg dalszy ze str. 1

Jakie pojawiły się w londyńskiej prasie niedzielnej, wskazują jak wielkie znaczenie będzie miał ten ważny dokument dla całego świata.

Dyplomatyczny komentator pisma „Reynolds News” pisze, że program KPZR wywrze „kolosalny wpływ na cały świat”. Dodaje on, że zachodnia dyplomacja boi się szczególnie tego wpływu, jeżeli chodzi o kraje słabiej rozwinięte gospodarczo, nie należące do żadnego z bloków wojzkowych.

Jest to „rosyjski projekt obfitości” — stwierdza londyński „Observer”.

„20-letni program światowego komunizmu zapowiada nową epokę, w której socjalizm nieuchronnie zwycięży wszędzie kapitalizm” — zaznacza moskiewski korespondent „Sunday Times”.

„Rosja wstrząsnęła światem”, „Gigantyczny plan pokoju i dobrobytu” — pod takimi tytułami podaje wiadomości o opublikowaniu projektu programu KPZR brytyjski dziennik „Daily Worker”. Komentując projekt programu dziennik pisze w artykule wstępnym m. in., że „komunizm zwycięży nie w drodze wojny, lecz siłą przykłada”. Sam program jest najlepszym tego dowodem. Kontrast między perspektywami Związku Radzieckiego i W. Brytanii jest ogromny. Stawiając pytanie dlaczego tak jest, „Daily Worker” odpowiada: „dlate-

go, że w Związku Radzieckim jest ustrój socjalistyczny dlatego że, krocząc on drogą do komunizmu, podczas gdy W. Brytania ciągle jeszcze żyje w przestarzałym, pozostającym w tyle systemie anarchii — kapitalizmie.

PARYŻ (PAP) 31. 7.

Wszystkie bez wyjątku dzienniki paryskie zamieszczają oprócz streszczeń programu KPZR własne komentarze.

Dziennik „Combat” stwierdza, że „opublikowanie nowego programu KPZR jest kapitalnym faktem którego reperkusje dadzą się odczuć w wielu dziedzinach”. Dokument ten — pisze dziennik — stanowi uświęcenie tezy i taktyki pokojowego współistnienia, co w dobie obecnej ma wyjątkowe znaczenie. „Humanite” zamieszcza obszerny komentarz pióra Jacques Duclosa.

Projekt programu KPZR ukazuje drogę na przyszłość — stwierdza Duclos. — Ten kapitalny dokument daje międzynarodowemu ruchowi robotniczemu i komunistycznemu nowy oręż ideologiczny i polityczny. Ma on znaczenie decydujące dla przyszłych losów ludzkości i nikt nie potraktuje go obojętnie.

BONN (PAP) 31. 7.

Zachodniemiecka telewizja już w sobotę wieczorem doniosła w programie ostatecznych wiadomości o opublikowaniu historycznego dokumentu, zaś rozgłośnie

radiowe nadały fragmenty projektu programu KPZR.

BERLIN (PAP) 31. 7.

Moskiewski korespondent dziennika „Die Welt” w obszernym omówieniu projektu programu KPZR stwierdza m. in., że jeżeli na świecie utrzymany zostanie pokój, to program „uzyska pewne solidne perspektywy realizacji”.

„Nowy program partyni KPZR będzie dla świata kapitalistycznego potężnym wyzwaniem, wyzwaniem nie do krwawych zbrojeń, lecz do pokojowego współzawodnictwa w świecie wolnym od zbrojeń” — stwierdza w komentarzu rozgłośnia „Deutscher Freiheitssender”, wyrażająca poglądy zdelegalizowanej w Niemczech zachodnich Komunistycznej Partii Niemiec.

BERLIN (PAP) 31. 7.

Wszystkie dzienniki NRD podały w całości tekst komunikatu agencji TASS o programie KPZR. Radio i telewizja zmieniły przewidywany na niedzielę program, poświęcając większość czasu temu doniosłemu dokumentowi. We wszystkich enuncjacjach zarówno prasowych, jak i radiowo - telewizyjnych, uznaje się nowy program KPZR za najważniejszy dokument naszych czasów.

GENEWA (PAP) 31. 7.

Prasa szwajcarska zamieszcza obszernie streszczenie nowego programu KPZR, podając jego główne punkty. Komentarzy na razie brak.

Na pierwszy plan dzienniki szwajcarskie wysuwają następujące tezy: — kapitalizm dojrzał do rewolucji;

— zapoczątkowany został upadek USA;

— klasa robotnicza może objąć władzę przy zastosowaniu pokojowych metod.

KAIR (PAP) 31. 7.

O zainteresowaniu prasy ZRA świadczą liczne komentarze. Dzienniki „Al Ahram” kładzie główny nacisk na rozdział programu KPZR omawiający rozwój ekonomiczny Związku Radzieckiego w ciągu nadchodzących 20 lat.

Jak podkreśla „Egyptian Gazette”, program KPZR mówi o „historycznej konieczności przejścia od kapitalizmu do socjalizmu, o tym, że „marksizm - leninizm stał się potężnym orężem ideologicznym rewolucyjnego przeobrażenia społeczeństwa” i że „świat socjalizmu rozszerza się, zaś kurczy się świat kapitalizmu”.

LONDYN (PAP) 31. 7.

Znacznym odłam społeczeństwa australijskiego uważa, że Związek Radziecki zaczyna realizować marzenia, jakiego przyświecały ludzkości od wielu lat. Dziennik „Sydney Morning Herald” stwierdza w artykule redakcyjnym, że zadania, jakie wytycza program KPZR „zapierają dech w piersi”. „Osiągnięcia

Związku Radzieckiego — dodaje dziennik — tempo jego rozwoju ekonomicznego są tak wielkie, że powinniśmy się odnieść z całą powagą do nowego programu. Jest rzeczą zrozumiałą, że mając przed sobą tak imponujące plany Związek Radziecki apeluje o pokój”.

TOKIO (PAP) 31. 7.

Prasa japońska, obszernie i z dużym ożywieniem komentująca program KPZR, podkreśla, że po raz pierwszy od czasów Marksa i Lenina ukazane zostały w sposób jasny i konkretny drogi przejścia do komunizmu w różnych dziedzinach — ekonomicznej, społecznej i kulturalnej, jak również na płaszczyźnie polityki zagranicznej.

Dzienniki w różnych wariantach powtarzają zdanie, „Związek Radziecki potwierdza politykę pokojowego współistnienia.”

Dziennik „Yomiuri” stwierdzając, że program KPZR jest niesłychanie ważnym dokumentem nie tylko dla Związku Radzieckiego, lecz i dla całego świata, wyraża dla idei pokojowego współistnienia całkowite poparcie. „gdyż tylko ono może uratować świat od beznadziejnej zagłady”.

NRF przekształca Berlin zach. w „miasto frontowe”

BERLIN (PAP) 31. 7.

Komitet do Spraw Jedności Niemiec ogłosił materiały o sytuacji w Berlinie zachodnim. Demaskują one politykę Bonn przekształca-

63 proc. mieszkańców Neumuenster przeciwko zbrojeniom atomowym

BONN (PAP) 31. 7.

Nieoficjalna ankieta w sprawie zbrojeń atomowych, przeprowadzona wśród mieszkańców Neumuenster, wykazała, że 63 proc. zapytanych wypowiedziało się przeciwko bońskiemu planom atomowym. Grupa międzynarodowej organizacji przeciwników służby wojskowej w Neumuenster w dniach od 27 do 30 lipca przeprowadziła ankietę zawierającą pytanie: „czy jesteś za zbrojeniami atomowymi w Republice Federalnej?”. Większość na to pytanie odpowiedziała: „nie”, 28 proc. wstrzymało się od głosu, a tylko 9 proc. uczestników ankiety jest za zbrojeniami atomowymi.

Amerykańska praworządność

NOWY JORK (PAP) 31. 7.

W sobotę opuścił mury więzienia jeden z przywódców Komunistycznej Partii USA, Gilbert Green, po od-

Napad na samochód Kreisky'ego

WIEN (PAP) 31. 7.

Austriacka agencja prasowa podaje, że w piątek dokonano w Genewie napadu na samochód austriackiego ministra spraw zagranicznych Kreisky'ego. Agencja podaje, że nieznanymi sprawcy zdarli z samochodu propracowany austriacki oraz uszkodzili silnik.

siedzeniu 5 lat, na które został skazany na mocy antykomunistycznej ustawy Smitha. Jednak nie zdążył jeszcze wyjść za bramę więzienia, kiedy otrzymał wezwanie do sądu federalnego w Nowym Jorku, gdzie przedstawiono mu oskarżenie o przekroczenie jednego z artykułów ustawy Smitha, tzw. „artykułu o członkostwie”, zatwierdzonego niedawno przez sąd najwyższy USA. Ta uchwała sądu najwyższego zalicza faktycznie przynależności do partii komunistycznej do przestępstwa, za które grozi kara więzienia.

Po złożeniu 5 tys. dolarów kaucji sędzia federalny pozwolił jednak Greenowi pojechać do rodziny, do Chicago.

Tunezja otrzymała pomoc wojskową od ZRA

KAIR (PAP) 31. 7.

Według wiadomości z Kairu, które poinformowały, że pierwsze posiłki wojskowe Zjednoczonej Republiki Arabskiej opuściły w niedzielę wieczorem swe bazy w drodze do Tunezji. W Tunezji oczekiwane jest również lada chwila nadejście sprzętu wojskowego z ZRA.

Masowo zgłaszają się ochotnicy, aby walczyć u boku tunezyjskich sił zbrojnych. W Kairze w sekretariacie generalnym Ligi Arabskiej zgłosiło się już ponad 4 tysiące ochotników. W jednym tylko dniu — ubiegłej niedzieli — napłynęło blisko tysiąc ochotników. Ponadto akcja rekrutacyjna rozwija się pomyślnie we wszystkich stolicach krajów arabskich. Według przewidywań, kilkuset ochotników przybędzie do Tunisu w najbliższych dniach.

Na lotniskach tunezyjskich lądują samoloty z Zjednoczonej Republiki Arabskiej przywożąc lekarstwa i narzędzia chirurgiczne.

Ambasador Tunezji w Bejrucie podał do wiadomości na konferencji prasowej, że zgłosiło się już 400 ochot-

ników libańskich, aby walczyć u boku sił tunezyjskich. Według oficjalnego komunikatu, ogłoszonego w Bejrucie, rząd jugosłowiański postanowił oddać do dyspozycji rządu tunezyjskiego 40 milionów dinarów na pomoc dla ofiar tunezyjskich z okresu walk o Bizertę. Komunikat stwierdza, że pomoc ta jest aktem solidarności narodu jugosłowiańskiego z narodem tunezyjskim walczącym o zlikwidowanie pozostałości kolonializmu.

Polska liczy 30 milionów obywateli

WARSZAWA (PAP) 31. 7.

31 lipca br., według obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego opartych na aktualnych wskaźnikach przyrostu naturalnego, stan ludności w Polsce osiągnął 30 mln obywateli.

Według wcześniejszych obliczeń, przyjęcia na świat 30-milionowego obywatela naszego kraju spodziewane było na początku br. Przewidywania te pokrzyżował w pewnym sensie mniejszy niż przypuszczano przyrost naturalny.

Ze świata

■ **NOWY JORK.** — W sobotę musiano odwołać na 25 minut przed zapowiedzianym terminem start z przylądka Canaveral „statku kosmicznego” pod nazwą „Ranger I” o dość skromnej wadze 305 kilogramów. „Ranger I” miał dokonać podróży w kierunku Księżyca na dystansie 685 tysięcy mil, a potem zbliżyć się znów do Ziemi. Jest on podobno pomysły jako eksperymentalna platforma do podejmowania dalszych podróży kosmicznych. Jednakże przed ustalonym terminem stwierdzono, jakis błąd techniczny, którego nie można było już naprawić. Wobec tego próbe odwołano, a nowego terminu na razie nie wyznaczono.

■ **BUDAPEST.** — Na zakończenie pobytu w Budapeszcie prezydenta Ghany, Kwame Nkrumah, podpisano komunikat węgiersko-ghański, podkreślający całkowitą zbieżność poglądów obu stron we wszystkich omawianych sprawach. Prezydent Kwame Nkrumah otrzymał najwyższe węgierskie odznaczenie — Order Sztandaru Węgierskiej Republiki Ludowej z diamentami, w uznaniu jego zasług na polu walki przeciwko uciskowi ludów kolonialnych oraz umocnienia pokoju i przyjaźni między narodami.

■ **PARYŻ.** — W sobotę podpisany został w Konakry układ francusko-gwinejski w sprawie współpracy kulturalnej. Jest to pierwsze porozumienie osiągnięte między obu krajami od czasu uzyskania przez Gwineę niezawisłości 20 listopada 1958 r.

■ **MOSKWA.** — Uczelnia radzieckiej przeprowadziła ostatnio kompleksowe badania w górach i „oazach” Antarktydy, a szczególnie w tych rejonach, gdzie nad powierzchnią panuje lodowego wystają skały.

Obecnie, po powrocie ekspedycji, polarnicy opracowują zebrany materiał, duże zainteresowanie wywołuje wśród uczonych problem ustalenia wieku Antarktydy. Przeprowadzona analiza wielu tysięcy próbek geologicznych zebranych w różnych punktach wschodniej Antarktydy wykazała, iż ich wiek waha się w granicach od 1.350 do 1.840 milionów lat.

■ **RZYM.** — W niedzielę rano zmarł w Rzymie, w wieku 79 lat kardynał Domenico Tardini, był watykański sekretarz stanu. Jak wiadomo, funkcje Tardiniego odpowiadały stanowisku premiera i ministra spraw zagranicznych. Przyczyną śmierci był zawał serca.

■ **PARYŻ.** — Księżna Grace niespodziewanie przerwała swoją pobyt na Majorce i powróciła do Monako. Jej małżonek, książę Rainier pozostał na wyspie wraz z Marią Callas i znanym aktorem greckim Onassisem.

Jak pisze prasa zachodnia, przyczyną niespodziewanego wyjazdu księżny Monako było „skandaliczne” zachowanie się Marii Callas i Onassisa.

Jak wiadomo, znana śpiewaczka jest nadal oficjalnie żoną Battisty Meneghiniego, z którym żyje w separacji.

nia Berlina zachodniego w „miasto frontowe”.

Komitet zwraca uwagę, że chociaż Berlin zachodni nie stanowi części NRF, zachodnio - berlińskie zgromadzenie przedstawicieli miejskich naruszyło zasady prawa międzynarodowego, rozciągając na zachodni Berlin ważność 310 ustaw i 870 dekreto w rządu bońskiego. W Bundeswehrze służy 20 tys. mieszkańców zachodniego Berlina. W tej części miasta na swe siedziby przeszło 50 organizacji szpiegowskich i dywersyjnych oraz 40 związków byłych SS-owców i żołnierzy Wehrmachtu. Około 18 tys. b. urzędników hitlerowskich — jak wynika z materiałów Komitetu — zajmuje obecnie wysokie stanowiska w organach zarządu miejskiego i w aparacie wymiaru sprawiedliwości.

Prezydent Ghany przybył do CSRS

PRAGA (PAP) 31. 7.

Prezydent Republiki Ghany dr Kwame Nkrumah przybył w poniedziałek rano z 3-dniową wizytą do Czechosłowacji na zaproszenie prezydenta Antonína Novotného.

Portugalia wysła wojska do Mozambiku

LONDYN (PAP) 31. 7.

W niedzielę do Lorenzo Marques, stolicy portugalskiej kolonii w Afryce wschodniej — Mozambiku przybyło 1400 żołnierzy portugalskich. W ub. tygodniu do Mozambiku przewieziono ponad 2 tys. żołnierzy armii salazarowskiej.

37 ofiar upalnej niedzieli w Japonii

PEKIN (PAP) 31. 7.

Jak donoszą z Tokio, 37 osób utonęło, — 26 innych zaginęło bez wieści w czasie ostatniej upalnej niedzieli. Utonięcia spowodowała wysoka fala wywołana przez tajfuny. W stacjach pierwszej pomocy zanotowano także 1.400 wypadków porażenia słonecznego.

PROJEKT NOWEGO PROGRAMU Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

(S k r ó t)

MOSKWA (PAP) 31. 7.

W niedzielę opublikowany został w „Prawdzie” projekt programu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Projekt programu został jednogłośnie zaaprobowany przez czerwcowe Plenum KC KPZR. Zgodnie z uchwałą Plenum, projekt programu zostaje przedstawiony do szerokiego przedyskutowania wszystkim komunistom, wszystkim ludziom pracy w ZSRR. Wyniki dyskusji zostaną uwzględnione przy ostatecznym rozpatrywaniu projektu programu.

Nowy program partii przedkłada się do rozpatrzenia i zatwierdzenia XXII Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Projekt programu składa się ze wstępu i dwóch części. Poniżej podajemy za Agencją TASS skrót projektu programu:

Wstęp

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa zapoczątkowała nową erę w dziejach ludzkości — erę upadku kapitalizmu i triumfu komunizmu. Socjalizm triumfował w Kraju Rad, odniósł decydujące zwycięstwo w krajach demokracji ludowej, stał się codziennością dla setek milionów ludzi, sztandarem ruchu rewolucyjnego klasy robotniczej całego świata.

Przed stu z górą laty wielcy nauczyciele proletariatu, Karol Marks i Fryderyk Engels w „Manifestie Komunistycznym” pisali: „Widmo krąży po Europie — widmo komunizmu”. Projekt podkreśla, że przeżyta została olbrzymia droga zroszona krwią bojowników o szczęście ludu, droga chlubnych zwycięstw i przejściowych porażek, zanim komunizm, który niegdyś wydawał się zaledwie widmem, stał się największą siłą współczesności, układem społecznym, który buduje się na olbrzymich przestrzeniach kuli ziemskiej.

Ośrodek międzynarodowego ruchu rewolucyjnego przesunął się na początku XX stulecia do Rosji. Kierowana przez partię bolszewicką z Włodzimierzem Iljczem Leninem na czele bohaterska klasa robotnicza Rosji stała się awangardą tego ruchu. Wkroczywszy na widownię walki politycznej leninowska partia komunistyczna wysoko wzniosła nad światem sztandar rewolucyjnego marksizmu. Marksizm - Leninizm stał się potężną ideową bronią rewolucyjnej przebudowy społeczeństwa. Na każdym etapie rozwoju historycznego partia kierująca się nauką Marksa - Engelsa - Lenina rozwiązywała zadania sformułowane w sposób naukowy w jej programach.

Projekt wskazuje, że pierwszy program partii uchwalony na II Zjeździe w roku 1903, w którym partia nawoływała klasę robotniczą, wszystkich ludzi pracy Rosji do walki o obalenie samowładztwa carskiego, a następnie — ustroju burżuazyjno-obszarniczego i o ustanowienie dyktatury proletariatu, został wykonany. Wykonany został również drugi program uchwalony na VIII Zjeździe w roku 1919, w którym partia wysunęła zadania zbudowania społeczeństwa socjalistycznego. Socjalizm zwyciężył w Związku Radzieckim całkowicie i ostatecznie.

Wielki czyn rewolucyjny dokonany przez

naród radziecki rozkołysał i porwał masy ludowe wszystkich krajów i kontynentów. Nad światem przetacza się wielka ożywca burza, zwiastująca wiosnę ludzkości. Rewolucje socjalistyczne w krajach Europy i Azji doprowadziły do powstania światowego systemu socjalistycznego. Potężna fala rewolucji narodowo-wyzwoleńczej zmiata system kolonialny imperializmu.

Współczesna epoka, której istotną treścią jest przechodzenie od kapitalizmu do socjalizmu, jest epoka walki dwóch przeciwstawnych systemów społecznych, epoka rewolucji socjalistycznej i rewolucji narodowo-wyzwoleńczej, epoka upadku imperializmu, likwidacji systemu kolonialnego, epoka wkroczenia coraz to nowych narodów na drogę socjalizmu, epoka triumfu socjalizmu i komunizmu w skali światowej. W centrum współczesnej epoki znajduje się międzynarodowa klasa robotnicza i jej najważniejsze dzieło — światowy system socjalistyczny.

Obecnie Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego uchwała swój trzeci program — program zbudowania społeczeństwa komunistycznego.

Najważniejszym celem partii jest zbudowanie społeczeństwa komunistycznego, na którego sztandarze widnieją słowa „Od każdego — według zdolności, każdemu — według potrzeb”. W pełni zrealizowane zostanie hasło partii: „Wszystko dla człowieka, dla dobra człowieka”.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, wierna internacjonalizmowi proletariackiemu, zawsze kieruje się bojowym zawołaniem: „Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!” Partia uważa budownictwo komunistyczne w ZSRR za wielkie internacjonalistyczne zadanie narodu radzieckiego, odpowiadające interesom całego światowego systemu socjalistycznego, interesom międzynarodowego proletariatu, interesom całej ludzkości.

Komunizm spełnia dziejową misję wybalenia wszystkich ludzi od nierówności społecznej, od wszystkich form ucisku i wyzysku, od potworności wojny i ugruntowanie na ziemi pokój, pracę, wolność, równość i szczęście wszystkich narodów.

Część pierwsza

Przejście od kapitalizmu do komunizmu — to droga rozwoju ludzkości

Epokowy zwrot ludzkości od kapitalizmu do socjalizmu, zapoczątkowany przez Rewolucję Październikową — to naturalny wynik rozwoju społeczeństwa. Marksizm - Leninizm, który odkrył obiektywne prawa rozwoju społecznego, wykazał właściwe kapitalizmowi sprzeczności, nieuchronność ich rewolucyjnego rozsadzenia i przejścia społeczeństwa do komunizmu.

Rozwój światowego kapitalizmu i rewolucyjnej walki klasy robotniczej całkowicie potwierdził słuszność zawartej w pierwszym i drugim programie partii marksistowsko-leninowskiej analizy kapitalizmu i jego najwyższego stadium — imperializmu.

Projekt stwierdza, że kapitalizm wkroczył w swoje ostatnie stadium — stadium kapitalizmu monopolistycznego, imperializmu. Imperializm — to gnijący, umierający kapitalizm, to przeddzień Rewolucji Socjalistycznej. Światowy system kapitalistyczny jako całość dojrzał do socjalnej rewolucji proletariatu.

Następnie projekt programu traktuje o historycznym w skali światowej znaczeniu Rewolucji Październikowej, poddaje głębokiej analizie drogę, jaką naród radziecki przeszedł ku zwycięstwu socjalizmu w ZSRR oraz wyciąga zasadnicze wnioski z nauki jaką dała ta droga.

W projekcie podkreśla się, że doświadczenia Związku Radzieckiego wykazały, iż narody mogą dojść do socjalizmu jedynie dzięki rewolucji socjalistycznej i sprawowaniu dyktatury przez proletariatu.

Doświadczenie ZSRR całkowicie potwierdziło marksistowsko-leninowską naukę o

stawili Jugosławię obozowi socjalistycznemu i międzynarodowemu ruchowi komunistycznemu oraz stworzyli niebezpieczeństwo utraty rewolucyjnych zdobyczy narodu jugosłowiańskiego.

Rewolucje socjalistyczne w krajach Europy i Azji zadaly nowy potężny cios pozycjom imperializmu. Szczególnie ważne znaczenie miało zwycięstwo rewolucji w Chinach. Rewolucje w krajach Europy i Azji — to najdonioślejsze wydarzenia w dziejach świata od października 1917 roku.

Powstała nowa forma politycznej organizacji społeczeństwa — demokracja ludowa, jedna z form dyktatury proletariatu. Jest ona wyrazem specyfiki rozwoju rewolucji socjalistycznej w warunkach osłabienia imperializmu i zmiany układu sił na korzyść socjalizmu. Znalazły w niej również odbicie właściwości historyczne i narodowe tych krajów.

Ukształtował się światowy system socjalizmu — społeczna gospodarka i polityczna wspólnota wolnych, suwerennych narodów, kroczących drogą socjalizmu i komunizmu, złączonych jednością wspólnych interesów i celów, ścisłymi więzami międzynarodowej solidarności socjalistycznej.

Doświadczenie światowego systemu socjalistycznego potwierdziło konieczność najściślejszego sojuszu odpadających od kapitalizmu krajów zespolenia ich wysiłków w budowie socjalizmu i komunizmu. Polityka izolowanego, odosobnionego od światowej wspólnoty krajów socjalistycznych budownictwa socjalistycznego z teoretycznego punktu widzenia nie wytrzymuje krytyki, gdyż sprzeczna jest z obiektywnymi prawami rozwoju społeczeństwa socjalistycznego. Jest ona szkodliwa pod względem gospodarczym, ponieważ prowadzi do roztrwonienia pracy społecznej, do zwolnienia tempa wzrostu produkcji i do uzależnienia kraju od świata kapitalistycznego. Jest ona reakcyjną i niebezpieczną pod względem politycznym, ponieważ nie jednolity lecz dzieli narody w obliczu zjednoczonego frontu sił imperialistycznych, podsyca tendencje burżuazyjno-nacjonalistyczne i może w ostatecznym wyniku doprowadzić do utraty zdobyczy socjalistycznych.

Praktyka narodów światowej wspólnoty socjalistycznej potwierdziła, że ich braterska jedność i współpraca odpowiada najważniejszym interesom narodowym każdego kraju. Umocnienie jedności światowego systemu socjalistycznego na gruncie internacjonalizmu proletariackiego jest nieodzownym warunkiem dalszych sukcesów wszystkich należących do niego państw.

Światowy system socjalistyczny pewnym krokiem zmierza do decydującego zwycięstwa w ekonomicznym współzawodnictwie z kapitalizmem. Już w najbliższym okresie zapewni on sobie przewagę nad światowym systemem kapitalistycznym pod względem ogólnych rozmiarów produkcji przemysłu i rolnictwa. W coraz większym stopniu wzrasta wpływ światowego systemu socjalistycznego na przebieg rozwoju społecznego w interesie pokoju, demokracji i socjalizmu.

Dużo miejsca poświęca projekt programu analizie kryzysu współczesnego kapitalizmu światowego.

Imperializm — głosi projekt — wkroczył w okres schyłkowy, w okres zagłady. Nieodwracalny proces rozkładu ogarnął kapitalizm od fundamentów, aż do szczytu: jego ustrój ekonomiczny i państwowy, politykę i ideologię. Imperializm utracił bezpowrotnie władzę nad większą częścią ludzkości. Najważniejszą treść, główny kierunek i podstawowe cechy charakterystyczne dziejowego rozwoju ludzkości określone są przez światowy system socjalistyczny, przez siły walczące przeciwko imperializmowi, o socjalistyczne przeobrażenie społeczeństwa.

Pierwsza wojna światowa oraz Rewolucja Październikowa zapoczątkowały ogólny kryzys kapitalizmu. W toku drugiej wojny światowej i rewolucji socjalistycznych w szeregu krajów Europy i Azji, nastąpił drugi etap ogólnego kryzysu kapitalizmu. Obecnie kapitalizm światowy wkroczył w nowy, trzeci etap tego kryzysu. Najważniejsza cecha charakterystyczna tego nowego etapu polega na tym, że nie powstał on w związku z wojną światową.

Wskazując, iż w stadium imperializmu rozwija się szeroko kapitalizm państwowo-monopolistyczny, projekt programu analizuje niezwykle głębokie sprzeczności, rozdzierające ten kapitalizm, podkreśla, że kapitalizm państwowo-monopolistyczny niesłychanie potęgował militarizm. Dając ogromne zyski poszczególnym ugrupowaniom burżuazji monopolistycznej, militarizm równocześnie rujnuje narody, wyczerpuje ich zasoby.

Program stwierdza dalej, że monopolistyczna burżuazja USA jest główną ostoją reakcji międzynarodowej. Podjęła się ona roli „zbawcy” kapitalizmu. Magnaci finansowi USA montują „święte przymierze”

imperialistów, tworzą agresywne bloki wojskowe. Wojska amerykańskie i bazy wojskowe rozmieszcza się w najważniejszych punktach świata kapitalistycznego.

Podstawowa sprzeczność współczesnego świata — sprzeczność między socjalizmem i imperializmem — nie usuwa głębokich sprzeczności, rozdzierających świat kapitalistyczny. Utworzone pod egidą USA agresywne bloki wojskowe raz po raz przeżywiają kryzys.

Pogłębiają się sprzeczności między głównymi mocarstwami imperialistycznymi.

Burżuazja monopolistyczna nawet bronią jądrową nie jest w stanie powstrzymać nieodwracalnych procesów dziejowych. Ludzkość poznała prawdziwe oblicze kapitalizmu. Setki milionów ludzi wiedzą, że kapitalizm to ustrój chaosu ekonomicznego i periodycznych kryzysów, chronicznego bezrobocia i masowej nędzy, rabunkowego marnotrawienia sił wytwórczych, ustrój, który stale niesie groźbę wojny. Ludzkość nie chce się pogodzić i nie pogodzi się z systemem kapitalizmu, który historycznie się przeżył.

Następny rozdział pierwszej części projektu poświęcony jest międzynarodowemu rewolucyjnemu ruchowi klasy robotniczej.

Międzynarodowy rewolucyjny ruch klasy robotniczej odniósł epokowe zwycięstwa. Główną jego zdobyczą jest światowy system socjalistyczny. Zwycięski socjalizm swym przykładem wywiera rewolucjonizujący wpływ na umysły ludzi pracy świata kapitalistycznego, zagrzewa ich do walki przeciwko imperializmowi i ogromnie ułatwia warunki tej walki.

W łonie społeczeństwa kapitalistycznego powstają, mnożą się i hartują siły społeczne, powołane do zapewnienia zwycięstwa socjalizmu. Na arenę światową wszedł nowy oddział proletariatu międzynarodowego — młody ruch robotniczy krajów wyzwoleń, zależnych i kolonialnych Azji, Afryki i Ameryki Łacińskiej. Powstały i wyrosły partie marksistowsko-leninowskie. Cieszą się one coraz większym autorytetem, stały się powszechnie uznaną siłą narodową prowadzącą za sobą szerokie warstwy mas pracujących.

Międzynarodowy ruch rewolucyjny zdobył olbrzymie doświadczenie walki przeciwko imperializmowi i jego zausznikom w szeregach klasy robotniczej. Stał się on bardziej dojrzały pod względem ideologicznym, dysponuje dużą zorganizowaną siłą i ożywiony jest bojowym ofensywnym duchem. Wzrasta rola ruchu zawodowego, zrzeszającego wielkie masy ludzi pracy. Krajami kapitalizmu stale wstrząsają bitwy klasowe. Szerzą się boje wywołane przez klasę robotniczą w obronie jej interesów ekonomicznych i politycznych. Klasa robotnicza, masy pracujące niejednokrotnie stwarzały groźbę dla klasowego panowania burżuazji.

Ważnym warunkiem spełnienia dziejowej misji klasy robotniczej jest przewyższenie nie rozłam w jej szeregach. Zespolonej klasie robotniczej urzeczywistniającej jedność działania nie oprze się żaden bastion imperializmu. Partie komunistyczne opowiadają się za współpracą z partiami socjaldemokratycznymi nie tylko w walce o pokój, o polepszenie warunków bytu mas pracujących, zachowanie i rozszerzenie ich praw i swobód demokratycznych, lecz także w walce o zdobycie władzy i zbudowanie społeczeństwa socjalistycznego. Jednocześnie komunistki krytykują pozycję ideologiczną i pravicowooportunistyczną praktykę socjaldemokracji, demaskują pravicowych przywódców socjaldemokracji, którzy otwarci przeszli na stronę burżuazji, wyrzekli się tradycyjnych postulatów socjalistycznych klasy robotniczej. Międzynarodowy ruch komunistyczny stał się obecnie tak potężny, że nie uda się go zmiażdżyć zjednoczonymi siłami reakcji.

Ruch komunistyczny rośnie i hartuje się w walce z różnymi prądami oportunistycznymi. W obecnych warunkach główne niebezpieczeństwo w ruchu komunistycznym stanowi rewizjonizm, pravicowy oportunizm jako odzwierciedlenie wpływów burżuazji. Rewizjoniści negują historyczną konieczność rewolucji socjalistycznej i dyktatury proletariatu, kierowniczą rolę partii marksistowsko-leninowskiej, podważają podstawy internacjonalizmu proletariackiego, staczają się na pozycje nacjonalizmu.

Innym niebezpieczeństwem jest dogmatyzm i sekiarstwo, które pozostają w nieprzejeźdźlanej sprzeczności z twórczym rozwojem teorii rewolucyjnej prowadzą do oderwania, izolowania komunistów od szerokiej masy, skazują ich na bierne wyczekiwanie bądź popychają do lewackich, awanturniczych poczynań w

ciąg dalszy na str. 4

PROJEKT NOWEGO PROGRAMU Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

Ciąg dalszy ze str. 3

walce rewolucyjnej, utrudniają właściwą ocenę zmieniającej się sytuacji i wykorzystanie nowych powstających możliwości w interesie klasy robotniczej i wszystkich sił demokratycznych. Dogmatyzm i sekciarstwo, jeśli się ich nie zwalczą konsekwentnie, również mogą stać się głównym niebezpieczeństwem na tym czy innym etapie rozwoju poszczególnych partii.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego (KPZR) wychodzi z założenia, że nieprzejdąca walka z rewizjonizmem, dogmatyzmem i sekciarstwem, z wszelkimi odchyleniami od leninizmu jest niezbędnym warunkiem dalszego zacieśnienia jednolitego międzynarodowego ruchu komunistycznego, umocnienia obozu socjalistycznego.

W rozdziale, poświęconym ruchowi narodowo-wyzwoleńcemu, czytamy:

Świat przeżywa epokę burzliwych rewolucji narodowo-wyzwoleńczych. Podczas gdy imperializm zdławił niepodległość i wolność większości narodów, zakuł je w kajdany potwornej niewoli kolonialnej, to powstanie socjalizmu oznacza początek ery wyzwolenia uciskanych narodów. Potężna fala rewolucji narodowo-wyzwoleńczych zmiana system kolonialny, podważa podstawy imperializmu. Na miejscu byłych kolonii i półkolonii powstają i powstają młode suwerenne państwa.

Lecz walka nie jest jeszcze zakończona. Narody zrywające kajdany kolonializmu osiągnęły różny stopień wyzwolenia. Wiele z nich po stworzeniu państw narodowych walczy o samodzielną gospodarczą i umocnienie niezawisłości politycznej. Powstają do walki z imperializmem i reakcyjnymi reżimami proimperialistycznymi narody krajów formalnie samodzielnych, faktycznie zaś pozostające w politycznej i gospodarczej zależności od monopolów zagranicznych. Bohaterską walkę przeciwko obcym ciemiężcom toczą narody, które nie zrzuciły jeszcze kajdanów niewoli kolonialnej.

Podstawowym warunkiem rozstrzygnięcia ogólnonarodowych zadań jest konsekwentna walka z imperializmem. Imperializm stara się utrzymać byłe kolonie i półkolonie w systemie gospodarki kapitalistycznej, utrwalic ich nierównoprawną sytuację w tym systemie. Główną ostoją współczesnego kolonializmu jest imperializm Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Revolucja narodowo-wyzwoleńcza nie kończy się z chwilą zdobycia niezawisłości politycznej. Niezawisłość ta będzie chwiejna i przekształci się w fikcję, jeżeli rewolucja nie doprowadzi do głębokich zmian w życiu społecznym i ekonomicznym, nie rozwiąże pilnych zadań odrodzenia narodowego.

Najbardziej konsekwentnym bojownikiem walczącym o doprowadzenie do końca tej rewolucji, o interesy narodowe i postęp społeczny jest klasa robotnicza.

Projekt stwierdza, że jednym z żywotnych problemów, jakie stoją przed krajami wyzwolonymi z jarzma kolonializmu, to zagadnienie, jaką drogą one pójdą: drogą rozwoju kapitalistycznego czy niekapitalistycznego.

Droga kapitalizmu — to droga cierpień mas ludowych.

Droga socjalizmu — to droga narodów do wolności i szczęścia.

Przed narodami krajów słabo rozwiniętych pod względem gospodarczym otwierają się szerokie perspektywy na drodze utworzenia i rozwoju państwa demokracji narodowej. Podstawę polityczną państwa demokracji narodowej stanowi blok wszystkich postępowych, patriotycznych sił walczących o całkowite zapewnienie niepodległości, o szeroką demokrację, o doprowadzenie do końca rewolucji antyimperialistycznej, antyfeudalnej, demokratycznej.

KPZR uważa braterski sojusz z narodami, które zrzuciły jarzmo kolonialne i półkolonialne, za jeden z kamieni węgielnych swej polityki międzynarodowej.

Projekt programu wskazuje następnie, że we współczesnym świecie toczy się zacięta walka dwóch ideologii — komunistycznej i burżuazyjnej. Walka ta jest odzwierciedleniem w duchowym życiu ludzkości historycznego procesu przechodzenia od kapitalizmu do socjalizmu.

Nowa epoka przyniosła prawdziwy triumf rewolucyjnego światopoglądu proletariatu. Marksizm — leninizm zawiadnął umysłami postępującej ludzkości.

Burżuazyjne doktryny i szkoły nie wytrzymały próby historii. Nie mogły i nie mogą udzielić naukowej uzasadnionej odpowiedzi na pytania, jakie stawia życie. Burżuazja nie potrafi już wysunąć ideałów, które byłyby w stanie porwać masy ludowe. Ideologia burżuazyjna przeżywa głęboki kryzys.

Reakcja imperialistyczna mobilizuje wszystkie środki ideologicznego oddziaływania na masy, usiłując oszkalować komunizm i jego szczytne ideały. Obronić kapitalizm, Podstawową broń ideowo-polityczną imperializmu stanowi antykomunizm, którego główną treścią jest rzucanie oszczerstw na ustrój socjalistyczny, przedstawianie w fałszywym

świecie polityki i celów partii komunistycznych, nauki marksizmu — leninizmu.

Projekt programu zawiera głęboko uzasadnioną krytykę wszelkiego rodzaju „teorii” maskujących eksploatorską istotę ustroju burżuazyjnego „teorii” upiększających kapitalizm.

Kapitał monopolistyczny wskrzesza ideologię faszyzmu — ideologię skrajnego szowinizmu i rasizmu.

Walka ideologiczna burżuazji imperialistycznej wymierzona jest swym ostrzem przede wszystkim przeciwko klasie robotniczej i jej partiom marksistowsko-leninowskim. Odzwierciedleniem wpływu burżuazji na klasę robotniczą jest socjaldemokratyzm w ruchu robotniczym i rewizjonizm w ruchu komunistycznym.

Współczesna prawica socjaldemokratyczna pozostaje najważniejszym ideowym i politycznym oparciem burżuazji wewnątrz ruchu robotniczego. Eklektycznie łączy ona dawne idee oportunistyczne z „najnowszymi” teoriami burżuazyjnymi. Prawicowy odłam socjaldemokratyczny ostatecznie zerwał z marksizmem i przeciwstawił naukowemu socjalizmowi tak zwany socjalizm demokratyczny.

Ostatni rozdział pierwszej części projektu programu poświęcony jest sprawom pokojowego współistnienia i walki o pokój powszechny.

Za główny cel swej polityki zagranicznej KPZR uważa zapewnienie pokojowych warunków dla zbudowania społeczeństwa komunistycznego w ZSRR i rozwoju światowego systemu socjalizmu oraz uratowanie ludzkości, wspólnie ze wszystkimi narodami miłującymi pokój, od niszczycielskiej wojny światowej. KPZR wychodzi z założenia, że na świecie powstały i rosną siły zdolne do zachowania i umocnienia powszechnego pokoju. Powstają możliwości ugruntowania się zasadniczo nowych stosunków między państwami.

Imperializm nie zna innych stosunków między państwami prócz stosunków panowania i podporządkowania, uciskania słabych przez silnych. Stosunki międzynarodowe opiera on na dyktacie i groźbach, przemocy i samowoli. Agresywne wojny traktuje

jako naturalny środek rozstrzygnięcia kwestii międzynarodowych.

Socjalizm przeciwstawia imperializmowi nowy typ stosunków międzynarodowych. Polityka zagraniczna państw socjalistycznych, u której podstaw leżą zasady pokoju, równouprawnienia i samostanowienia narodów, poszanowania niepodległości i suwerenności wszystkich krajów, jak również uczciwe, humanitarne metody dyplomacji socjalistycznej, wywierają wzrastający wpływ na sytuację światową.

Główne zagadnienie współczesności — to problem wojny i pokoju. Jedynym źródłem niebezpieczeństwa wojny jest imperializm. Obóz imperialistyczny przygotowuje najstraszliwszą zbrodnię wobec ludzkości — światową wojnę termojądrową, która może spowodować niesłychane zniszczenia całych krajów, wyniszczyć całe narody. Problem pokoju i wojny stał się problemem życia i śmierci setek milionów ludzi.

Wspólnym wysiłkiem potężnego obozu socjalistycznego, miłujących pokój państw niesocjalistycznych, międzynarodowej klasy robotniczej i wszystkich sił broniących sprawę pokoju można zapobiec wojnie światowej. Zwycięstwo socjalizmu na całym świecie ostatecznie usunie społeczne i narodowe przyczyny wszelkich wojen. Wyeliminować wojny, ustanowić wieczysty pokój na ziemi — oto dziejowa misja komunizmu.

Radykalną drogą do zapewnienia trwałego pokoju jest powszechne i całkowite rozbrojenie pod ścisłą kontrolą międzynarodową.

Socjalizm zaproponował ludzkości jedynie rozsądną zasadę stosunków między państwami w warunkach podziału świata na dwa systemy — zasadę pokojowego współistnienia państw o różnych ustrojach społecznych, wysuniętą przez W. I. Lenina.

Pokojowe współistnienie państw socjalistycznych i kapitalistycznych jest obiektywną koniecznością rozwoju społeczeństwa ludzkiego. Wojna nie może i nie powinna być środkiem rozstrzygnięcia sporów międzynarodowych.

Związek Radziecki konsekwentnie broni i będzie bronił polityki pokojowego współistnienia państw o różnych ustrojach społecznych.

Część druga

Zadania Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego w budowie społeczeństwa komunistycznego

Zbudowanie społeczeństwa komunistycznego stało się bezpośrednim praktycznym zadaniem narodu radzieckiego. Stopniowe przetrwanie socjalizmu w komunizm jest obiektywną prawidłowością; przygotował je cały poprzedni rozwój radzieckiego społeczeństwa socjalistycznego.

Komunizm jest to bezklasowy ustrój społeczny z jednolitą ogólnonarodową własnością środków produkcji, zupełną równością socjalną wszystkich członków społeczeństwa, gdzie wraz ze wszechstronnym rozwojem ludzi wzrosną również siły wytwórcze na podstawie stale rozwijającej się nauki i techniki, wszystkie źródła bogactwa społecznego popłyną szerokim strumieniem i urzeczywistni się wielka zasada „od każdego według zdolności, każdemu według potrzeb”. Komunizm jest to wysoko zorganizowane społeczeństwo wolnych i świadomych pracowników, w którym ugruntowuje się samorząd społeczny, praca stanie się dla wszystkich pierwszą potrzebą i koniecznością życiową, zdolności każdego będą wykorzystywane z największym pożytkiem dla narodu.

Wysokie uświadomienie komunistyczne, pracowitość i dyscyplina wierność społecznym interesom — oto nieodłączne cechy człowieka społeczeństwa komunistycznego.

W warunkach komunizmu całkowicie zanikają klasy, różnice społeczno-ekonomiczne oraz kulturalne i bytowe między miastem a wsią; pod względem poziomu rozwoju sił wytwórczych i charakteru pracy, form stosunków produkcyjnych, warunków bytowych, stopnia dobrobytu ludności wieś podnosi się do poziomu miasta. Wraz ze zwycięstwem komunizmu nastąpi organiczne połączenie pracy umysłowej i fizycznej w działalności produkcyjnej ludzi. Inteligencja przestanie być odrębną warstwą społeczną, ponieważ ludzie pracy fizycznej ze względu na swój poziom kulturalny i techniczny osiągną poziom ludzi pracy umysłowej.

Spółczesność komunistyczne, oparte na wysoko zorganizowanej produkcji i rozwiniętej technice, zmienia charakter pracy, ale nie uwalnia od niej członków społeczeństwa. Nie będzie to bynajmniej społeczeństwo anarchii, próżniactwa i bezczynności. Każdy będzie brał udział w pracy społecznej i zapewniał nieustanny wzrost dóbr materialnych i duchowych społeczeństwa. Praca i dyscyplina nie będą ciężarem dla człowieka; działalność produk-

cyjna przestanie być tylko środkiem do życia i przekształci się w prawdziwą twórczość, źródło radości.

Komunizm jest wyższą formą organizacji życia społecznego. Wszystkie komórki organizacyjne, wszystkie stowarzyszenia samorządowe będą harmonijnie powiązane w ogólnej planowo zorganizowanej gospodarce, w jednolitym rytmie pracy społecznej.

Komunizmowi będzie towarzyszyło coraz większe wszechstronne zbliżenie narodów na podstawie całkowitej wspólnoty interesów gospodarczych, politycznych i duchowych, braterskiej przyjaźni i współpracy.

Komunizm jest to ustrój, w którym rozkwitają i w całej pełni ujawniają się zdolności i talenty, najlepsze cechy moralne wolnego człowieka. Stosunki rodzinne całkowicie uwolnione zostaną od względów materialnych i będą w pełni opierały się na uczuciu wzajemnej miłości i przyjaźni.

Określając podstawowe zadania budownictwa społeczeństwa komunistycznego, partia kieruje się genialną tezą W. I. Lenina: „Komunizm jest to władza radziecka plus elektryfikacja całego kraju”.

KPZR jako partia naukowego komunizmu wysuwa i rozstrzyga zadania budownictwa komunistycznego w miarę przygotowania i dojrzewania przesłanek materialnych i duchowych, kierując się tym, że nie wolno przeskakiwać przez niezbędne etapy rozwoju, podobnie jak poprzestawać na tym, co zostało już osiągnięte, hamować marsz naprzód. Zadania budownictwa komunistycznego realizuje się kolejnymi etapami.

W najbliższym dziesięcioleciu (lata 1961—1970) Związek Radziecki tworząc materialno-techniczną bazę komunizmu wyprzedzi pod względem produkcji w przeliczeniu na jednego mieszkańca najpotężniejszy i najbogatszy kraj kapitalizmu — USA; znacznie podniesie się stopa życiowa i poziom kulturalny i techniczny ludzi pracy; wszyscy będą mieli zapewniony dostatek materialny; wszystkie kolchozy i sochozy przekształcą się w wysoko wydajne i wysoko dochodowe gospodarstwa; w zasadzie zostaną zaspokojone zapotrzebowanie ludzi radzieckich na wygodne mieszkania, zaniknie ciężka praca fizyczna; ZSRR stanie się krajem o najkrótszym dniu pracy.

W drugim dziesięcioleciu (lata 1971—1980) stworzona zostanie materialno-techniczna

baza komunizmu, całej ludności zapewnią na zostanie obfitość dóbr materialnych i kulturalnych; społeczeństwo radzieckie przybliży się bezpośrednio do realizacji zasady podziału według potrzeb, nastąpi stopniowe przejście do jednolitej własności ogólnonarodowej. Tak więc w ZSRR zostanie zbudowane w zasadzie społeczeństwo komunistyczne. Bułowa społeczeństwa komunistycznego zostanie całkowicie zakończona w następnym okresie.

Naczelne zadanie ekonomiczne partii i narodu radzieckiego — głosi dalej projekt programu — polega na tym, aby w ciągu dwóch dziesięcioleci stworzyć materialno-techniczną bazę komunizmu.

ZSRR dysponować będzie niesłychanie potężnymi siłami wytwórczymi, przewyższy poziom techniczny najbardziej rozwiniętych krajów i zajmie pierwsze miejsce na świecie pod względem produkcji przypadającej na jednego mieszkańca. Będzie to podstawa stopniowego przekształcania socjalistycznych stosunków społecznych w stosunki komunistyczne, takiego rozwoju przemysłu i rolnictwa, który pozwoli obficie zaspokajać potrzeby społeczeństwa i wszystkich jego obywateli.

KPZR przewiduje zwiększenie rozmiarów produkcji przemysłowej:

w ciągu najbliższych 10 lat — w przybliżeniu dwa i pół raza, a więc przekroczenie obecnych rozmiarów produkcji przemysłowej USA;

w ciągu 20 lat — co najmniej 6 razy, a więc pozostawienie daleko w tyle obecnych ogólnych rozmiarów produkcji przemysłowej USA.

W tym celu należy podnieść wydajność pracy w przemyśle w ciągu 10 lat przeszło dwukrotnie, w ciągu zaś 20 lat — od czterech do czterech i pół raza. W ciągu 20 lat wydajność pracy w przemyśle radzieckim przekroczy obecny poziom wydajności pracy w USA w przybliżeniu dwukrotnie, natomiast pod względem wydajności pracy na godzinę — w związku ze skróceniem dnia pracy w ZSRR — w jeszcze większym stopniu.

W drugim dziesięcioleciu elektryfikacja całego kraju zostanie w zasadzie zakończona. Roczna produkcja energii elektrycznej powinna osiągnąć w końcu dziesięciolecia 900—1000 miliardów, w końcu zaś drugiego dziesięciolecia — 2700—3000 miliardów kilowatogodzin.

W ciągu 20 lat hutnictwo metali żelaznych osiągnie poziom pozwalający na wytapianie przeciętnie 250 milionów ton stali rocznie. Realizowana będzie konsekwentnie linia polegająca na udzieleniu pierwszeństwa wydobyciu ropy naftowej i gazu ze wzrastającym ich wykorzystaniem jako surowca dla produkcji chemicznej. Wydobycie ropy naftowej powinno całkowicie zaspokoić wszystkie potrzeby gospodarki narodowej.

Jednym z największych zadań jest maksymalny rozwój przemysłu chemicznego, całkowite wykorzystanie we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej osiągnięć współczesnej chemii.

Pierwszorzędne znaczenie dla technicznej rekonstrukcji całej gospodarki narodowej ma rozwój przemysłu maszynowego.

Na podstawie rozwoju przemysłu maszynowego w pierwszym dziesięcioleciu zrealizuje się kompleksową mechanizację w przemyśle, rolnictwie, budownictwie, transporcie, przy pracach przeludunkowych, w gospodarce komunalnej.

W ciągu dwudziestolecia zrealizuje się na masową skalę kompleksową automatyzację produkcji z przechodzeniem w coraz większym stopniu do oddziałów i zakładów-automatów. Przyspieszy się zastosowanie wysoc udoskonalonych systemów sterowania automatycznego.

Nastąpi dalszy szybki rozwój najnowszej techniki odrzutowej, przede wszystkim w dziedzinie komunikacji powietrznej, a również dla opowania przestrzeni kosmicznej.

KPZR dołoży wysiłków, aby zapewnić szybki wzrost produkcji artykułów powszechnego użytku. Rosnące zasoby przemysłu muszą być coraz bardziej obrabane na wszechstronne zaspokojenie potrzeb ludzi radzieckich, na budowę i wyposażenie przedsiębiorstw i instytucji pracujących dla zaspokojenia materialnych i kulturalnych potrzeb ludności.

Rozwinięte budownictwo komunistyczne wymaga coraz racjonalniejszego rozmieszczenia przemysłu, które zapewni oszczędność pracy społecznej, kompleksowy rozwój rejonów i specjalizację ich gospodarki, usunie nadmierne skupienie ludności w wielkich miastach, przyczyni się do przezwyciężenia istotnych różnic między miastem i wsią, do dalszego zrównania poziomu rozwoju gospodarczego różnych rejonów kraju.

W celu wygrania na czasie przede wszystkim będą wykorzystywane bogactwa naturalne, które można szybko zagospodarować i które dają największy efekt w gospodarce narodowej.

Partia będzie ze wszech miar przyczyniała

Ciąg dalszy na str. 5

PROJEKT NOWEGO PROGRAMU Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

Ciąg dalszy ze str. 4

się do maksymalnego przyspieszenia postępu naukowo - technicznego, do dalszego zwiększenia roli nauki w budowie społeczeństwa komunistycznego. Nauka stanie się w pełnym stopniu bezpośrednią siłą wytwórczą.

Partia organizuje potężny rozwój sił wytwórczych rolnictwa, który pozwoli rozstrzygnąć dwa podstawowe, ściśle związane z sobą zadania:

a) osiągnąć obfitość artykułów spożywczych wysokiej jakości dla ludności i surowca dla przemysłu,

b) zapewnić stopniowo przechodzenie wsi radzieckiej do komunistycznych stosunków społecznych oraz zlikwidować w zasadzie różnicę między miastem a wsią.

Główna droga rozwoju rolnictwa i zaspokojenie wzrastającego zapotrzebowania kraju na produkcję rolną — to wszechstronna mechanizacja i konsekwentna intensyfikacja.

Rolnictwo będzie się przybliżało do poziomu przemysłu pod względem technicznego wyposażenia i organizacji produkcji; praca w rolnictwie przekształci się w odmianę pracy w przemyśle; zależność rolnictwa od zjawisk żywiołowych znacznie się zmniejszy, a następnie zostanie sprowadzona do minimum.

Dalszy marsz wsi do komunizmu będzie się odbywał drogą rozwoju i doskonalenia obu form socjalistycznej gospodarki kolchozów i sowchozów.

Rozkwit ekonomiczny ustroju kolchozowego stwarza warunki do stopniowego zbliżania, a w perspektywie do zespolenia własności kolchozowej z ogólnonarodową w jedną własność komunistyczną.

W celu całkowitego zaspokojenia zapotrzebowania całej ludności i gospodarki narodowej na artykuły rolne wysuwa się zadanie zwiększenia ogólnych rozmiarów produkcji rolnictwa w ciągu 10 lat w przybliżeniu dwu i półkrotnego, a w ciągu 20 lat — trzy i półkrotnego.

Wzrost produkcji rolnictwa powinien wyprzedzać wzrastający na nią popyt. Związek Radziecki w pierwszym dziesięcioleciu wyprzedzi Stany Zjednoczone pod względem produkcji podstawowych artykułów rolnych w przeliczeniu na jednego mieszkańca.

Podstawowym ogniwem dalszego rozwoju całego rolnictwa, bazą szybkiego wzrostu hodowli jest przyspieszony rozwój produkcji zboża. Globalna produkcja zboża zwiększy się w ciągu dwudziestolecia przeszło dwukrotnie a plany się podwoją.

W szybkim tempie rozwijać się będzie hodowla. Produkcja artykułów hodowlanych zwiększy się: mięsa w pierwszym dziesięcioleciu mniej więcej trzy razy, w ciągu zaś 20 lat — prawie cztery razy; mleka — w ciągu 10 lat przeszło dwa razy, w ciągu zaś 20 lat — niemal trzy razy.

Wydajność pracy w rolnictwie zwiększy się w ciągu 10 lat co najmniej dwa i pół raza, w ciągu zaś 20 lat — 5 — 6 razy.

W toku rozwoju produkcji w kolchozach i sowchozach oraz doskonalenia w nich stosunków społecznych, rolnictwo podnosi się na wyższy szczebel, dający możliwość przejścia do komunistycznych form produkcji i podziału. Pod względem warunków ekonomicznych kolchozy zrównają się z ogólnonarodowymi przedsiębiorstwami rolniczymi. Przewyższą one w wysoko rozwinięte zmechanizowane gospodarstwa. Dzięki wysokiej wydajności pracy wszystkie kolchozy staną się ekonomicznie potężne i kolchoźnicy będą żyli w dostatku, ich potrzeby będą całkowicie zaspokajane przez uspołecznione gospodarstwa kolchozów. Będą oni mogli korzystać z usług stołówek, piekarni, pralni, przedszkoli i żłobków dziecięcych, klubów, bibliotek, stadionów. Wynagrodzenie za pracę kolchoźników stanie się takie jak w przedsiębiorstwach ogólnonarodowych, otrzymają oni wszystkie rodzaje ubezpieczeń społecznych (emerytury, urlopy itd.) z funduszy kolchozowych i państwowych.

Likwidacja społeczno - ekonomicznych i kulturalno-bytowych różnic między miastem a wsią będzie jednym z największych rezultatów budownictwa komunistycznego.

Dużo uwagi poświęca projekt sprawom podnoszenia poziomu kierownictwa gospodarczego i planowania.

Budownictwo komunistyczne zakłada maksymalny rozwój demokratycznych podstaw zarządzania przy umocnieniu i udoskonaleniu scentralizowanego państwowego kierownictwa gospodarki narodowej. W ramach jednolitego narodowego planu gospodarczego będzie również nadal rozszerzać się samodzielność gospodarza i uprawienia terenowych organów i przedsiębiorstw. W planowaniu coraz bardziej wzrastającą rolę powinny odgrywać plany i propozycje wysuwane od dołu, poczynając od przedsiębiorstw.

W budownictwie komunistycznym należy całkowicie wykorzystać stosunki towarowo-

pieniężne zgodne z nową treścią, właściwą im w okresie socjalizmu. Wielką rolę przy tym odgrywa zastosowanie takich narzędzi rozwoju ekonomiki, jak rachunek gospodarczy, pieniądze, cena, koszty własne, zysk, handel, kredyt, finanse. Wraz z przejściem do jednolitej ogólnonarodowej komunistycznej formy własności i do komunistycznego systemu podziału stosunki towarowo-pieniężne przeżyją się pod względem ekonomicznym i zanikną.

W całym okresie rozwiniętego budownictwa komunistycznego utrzymuje się ważna rola budżetu w podziale produktu społecznego i dochodu narodowego. Nastąpi dalsze umocnienie systemu pieniężno-kredytowego, umocnienia waluty radzieckiej, wzrastać będzie coraz bardziej kurs rubla na podstawie wzrostu jego siły nabywczej, nastąpi umocnienie roli rubla na arenie międzynarodowej.

W dziedzinie podnoszenia dobrobytu ludności KPZR wysuwa zadanie o epokowym znaczeniu — zadanie zapewnienia w Związku Radzieckim stopy życiowej wyższej, niż w którymkolwiek kraju kapitalizmu.

Partia wychodzi z leninowskiego założenia, że budownictwo komunistyczne powinno się opierać na zasadzie materialnego zainteresowania. Wynagrodzenie według pracy w ciągu nadchodzącego dwudziestolecia pozostanie podstawowym źródłem zaspokajania materialnych i kulturalnych potrzeb ludzi pracy.

Równocześnie w miarę zbliżania się do komunizmu osobiste potrzeby będą coraz pełniej zaspokajane ze społecznych funduszy spożycia, tempo ich wzrostu przewyższy tempo wzrostu indywidualnego wynagrodzenia według pracy. Przejście do komunistycznego podziału dóbr zakończy się wówczas, gdy zasada podziału według pracy zdeaktualizuje się do końca, to jest, gdy nastąpi obfitość dóbr materialnych i kulturalnych i praca stanie się dla wszystkich członków społeczeństwa pierwszą potrzebą życiową.

Dochód narodowy ZSRR w ciągu najbliższych 10 lat zwiększy się niemal dwu i półkrotnie, a w ciągu 20 lat — mniej więcej pięciokrotnie. Realne dochody przypadające w przeliczeniu na jednego mieszkańca wzrosną w ciągu 20 lat przeszło trzy i pół raza.

W ciągu przyszłych 10 lat realne dochody robotników i pracowników umysłowych (z uwzględnieniem funduszy społecznych) średnio na jednego zatrudnionego zwiększą się prawie dwukrotnie, a w ciągu 20 lat — mniej więcej trzy — trzy i pół raza. Już w najbliższym dziesięcioleciu zapewnione będzie zwiększenie realnych dochodów robotników i pracowników umysłowych otrzymujących stosunkowo mniejsze wynagrodzenie do takiego poziomu, że w kraju nie pozostaną nisko wynagradzane kategorie robotników i pracowników umysłowych.

Na podstawie szybszego tempa wzrostu wydajności pracy kolchoźników ich realne dochody będą wzrastały znacznie szybciej niż dochody robotników i zwiększą się w przeliczeniu na jednego zatrudnionego w najbliższym dziesięcioleciu przeszło dwukrotnie, w ciągu zaś 20 lat — przeszło czterokrotnie.

Znacznie zwiększy się wynagrodzenie za pracę takich licznych warstw inteligencji radzieckiej, jak inżynierowie i technicy, agronomowie i zootechnicy, nauczyciele oraz pracownicy służby zdrowia i kultury.

Odpowiednio do wzrostu dochodów ludności nastąpi szybki wzrost ogólnego poziomu spożycia. Cała ludność będzie mogła pod dostatkiem zaspokajać swe zapotrzebowanie na urozmaicone artykuły spożywcze wysokiej jakości.

W drugim dziesięcioleciu osiągnięte się obfitość dóbr materialnych i kulturalnych dla całej ludności, powstaną materialne przesłanki zakończenia w następnym okresie przejścia do komunistycznej zasady podziału dóbr według potrzeb.

KPZR wysuwa zadanie rozwiązania najbardziej palącego problemu w dziedzinie podnoszenia dobrobytu narodu radzieckiego — problemu mieszkaniowego. W wyniku drugiego dziesięciolecia każda rodzina, z rodzinami nowożeńców włącznie, będzie miała wygodne mieszkanie, odpowiadające wymogom higieny i kultury. Chłopskie domy starego typu w zasadzie zostaną zastąpione przez nowoczesne domy, albo tam, gdzie jest to możliwe, będą przebudowane i wyposażone w niezbędne wygody. W ciągu drugiego dziesięciolecia korzystanie z mieszkań stopniowo stanie się bezpłatne dla wszystkich obywateli. Korzystanie z komunikacji komunalnej (tramwaj, autobus, trolejbus, metro) w drugim dziesięcioleciu stanie się bezpłatne, a w końcu tego okresu staną się bezpłatne również usługi komunalne: korzystanie z wody, gazu, ogrzewania.

W ciągu najbliższych 10 lat zrealizuje się przejście na sześciogodzinny dzień pracy — z jednym w tygodniu dniem wolnym od pra-

cy lub na 34 — 36 godzinny tydzień pracy — z dwoma dniami wolnymi od pracy, a dla pracowników zatrudnionych pod ziemią i w gałęziach produkcji, gdzie warunki są szkodliwe dla zdrowia — na 5-godzinny dzień pracy lub na 30-godzinny pięciodniowy tydzień pracy.

W drugim dziesięcioleciu na podstawie odpowiedniego wzrostu wydajności pracy rozpocznie się przechodzenie do jeszcze krótszego tygodnia pracy.

Tak więc Związek Radziecki stanie się krajem o najkrótszym na świecie i równocześnie najwydajniejszym i najwyżej wynagradzanym dniu pracy.

Wraz ze skróceniem dnia roboczego zwiększą się coroczne płatne urlopy ludzi pracy.

W wyniku wykonania zadań wytyczonych przez partię w dziedzinie podnoszenia dobrobytu narodu, Związek Radziecki znacznie posunie się naprzód na drodze praktycznej realizacji komunistycznej zasady podziału według potrzeb.

W końcu dwudziestolecia społeczne fundusze konsumpcyjne będą w sumie wynosić przeciętnie połowę całej sumy realnych dochodów ludności. Da to możliwość zapewnić na koszt społeczeństwa:

— bezpłatne utrzymanie dzieci w zakładach opieki nad dzieckiem i szkołach — internatach (na życzenie rodziców);

— materialne zaopatrzenie niezdolnych do pracy;

— bezpłatną naukę we wszystkich szkołach i uczelniach;

— bezpłatną opiekę lekarską dla wszystkich obywateli, łącznie z korzystaniem z lekarstw i leczeniem sanatoryjnym;

— bezpłatne korzystanie z mieszkań, a następnie z usług komunalnych;

— bezpłatne korzystanie z komunikacji komunalnej;

— bezpłatne korzystanie z niektórych rodzajów usług bytowych;

— konsekwentne zmniejszanie opłaty i częściowo bezpłatne korzystanie z domów wypoczynkowych, pensjonatów i baz turystycznych;

— zapewnienie ludności w coraz szerszym zakresie zasiłków, ulg i stypendiów (zasiłki dla matek samotnych, stypendia dla studentów);

— stopniowe przejście do bezpłatnego żywienia zbiorowego (obiady) w przedsiębiorstwach, instytucjach i dla zatrudnionych w produkcji kolchoźników.

Nakreślony program może być pomyślnie wykonany w warunkach pokoju. Skomplikowanie się sytuacji międzynarodowej i spowodowane tym niezbędne zwiększenie wydatków na obronę może zahamować realizację planów podniesienia dobrobytu narodu. Trwała normalizacja stosunków międzynarodowych, zmniejszenie wydatków na cele wojskowe, a zwłaszcza urzeczywistnienie powszechnego i całkowitego rozbrojenia na podstawie odpowiedniego porozumienia między państwami, dałoby możliwość znacznego przekroczenia planów podniesienia stopy życiowej ludzi pracy.

Następnie projekt programu omawia zadania partii w dziedzinie budownictwa państwowego i dalszego rozwoju demokracji socjalistycznej.

Zrodzona przez rewolucję socjalistyczną dyktatura proletariatu odegrała epokową rolę, zapewniając zwycięstwo socjalizmu w ZSRR. Równocześnie w procesie budowania socjalizmu sama ona uległa zmianom. W związku z likwidacją klas wyzyskujących obumarła funkcja łamania ich oporu. Nastąpił wszechstronny rozwój głównej funkcji państwa socjalistycznego — gospodarzo - organizatorskiej i kulturalno - wychowawczej. Państwo socjalistyczne wkroczyło w nową fazę. Rozpoczął się proces przerastania państwa w ogólnonarodową organizację pracowników społeczeństwa socjalistycznego.

Klasa robotnicza jest jedyną w dziejach klasą, która nie stawia sobie za cel wzięcie władzy. Zapewniwszy całkowite i ostateczne zwycięstwo socjalizmu — pierwszej fazy, komunizmu — i przejście społeczeństwa do rozwiniętego budownictwa komunistycznego, dyktatura proletariatu spełniła swą dziejową misję i z punktu widzenia zadań wewnętrznych rozwoju przestała być niezbędna w ZSRR. Państwo, które powstało jako państwo dyktatury proletariatu, przekształciło się w państwo ogólnonarodowe, w organ wyrażający interesy i wolę całego narodu.

Projekt stwierdza następnie, że dyktatura klasy robotniczej przestaje być konieczna wcześniej, niż państwo przestanie istnieć. Państwo jako ogólnonarodowa orga-

nizacja utrzyma się do całkowitego zwycięstwa komunizmu.

Wszechstronne rozwijanie i doskonalenie demokracji socjalistycznej, aktywny udział wszystkich obywateli w rządzeniu państwem, w kierowaniu budownictwem gospodarczym i kulturalnym, usprawnienie pracy aparatu państwowego i wzmocnienie kontroli narodu nad jego działalnością — taki oto jest główny kierunek rozwoju państwowości socjalistycznej w okresie budowy komunizmu. W procesie dalszego rozwoju demokracji socjalistycznej nastąpi stopniowe przekształcanie organów władzy państwowej w organa samorządu społecznego.

W toku budownictwa komunistycznego wzrastać będzie rola rad, które stały się wszechobejmującą organizacją ludu, uosobieniem jego jedności. Rady, łącząc w sobie cechy organizacji państwowej i społecznej, w coraz większym stopniu występują w charakterze organizacji społecznych z szerokim i bezpośrednim udziałem mas w ich działalności.

Partia uważa za niezbędne doskonalenie form przedstawicielstwa ludowego i rozwijanie demokratycznych zasad radzieckiego systemu wyborczego.

Aby zapewnić polepszenie pracy rad i przypływ do nich nowych sił, aby przez szkołę rządzenia państwem przeszły nowe setki, tysiące i miliony ludzi pracy, wskazane jest przy każdych wyborach odnawianie co najmniej jednej trzeciej składu deputowanych do rad.

W celu wciągnięcia do organów kierowniczych jak najszerszego kręgu ludzi zdolnych, a także w celu wykluczenia możliwości nadużywania władzy przez poszczególne pracownikowskie administracji państwowej, partia uważa za niezbędną systematyczne odnawianie składu organów kierowniczych. Celowe jest wprowadzenie zasady, zgodnie z którą pracownicy na kierowniczych stanowiskach w organach ogólnozwiązkowych, republikańskich i terenowych mogliby być wybierani na swe stanowiska z reguły nie na więcej niż na trzy kolejne kadencje.

Projekt programu podkreśla że omawiane przez ludzi pracy projekty ustaw i innych uchwał zarówno o znaczeniu ogólnopaństwowym jak i terenowym powinny stać się systemem. Najważniejsze projekty ustaw należy stawiać pod ogólnonarodowe głosowanie (referendum).

Wielkiego znaczenia nabiera dalsze umacnianie praworządności socjalistycznej. Partia stawia przed sobą zadanie zapewnienia ścisłego przestrzegania praworządności socjalistycznej wykorzystania wszelkich faktów naruszania porządku prawnego likwidacji przestępczości usunięcia wszystkich rodzących ją przyczyn.

W projekcie programu podkreśla się, że w okresie rozwiniętego budownictwa komunistycznego zwiększa się rola organizacji społecznych. Szczególnie wzrasta znaczenie związków zawodowych jako szkoły rządzenia, szkoły gospodarowania, szkoły komunizmu.

Wzrośnie rola komunistycznego związku młodzieży jako pełnej inicjatywy młodzieżowej organizacji społecznej, pomagającej partii wychowywać młodzież w duchu komunizmu.

Wzrasta znaczenie spółdzielczości — kolchozów, spółdzielczości spożywczej, spółdzielni budownictwa mieszkaniowego i innych organizacji spółdzielczych jako jednej z form przyciągania mas do budownictwa komunistycznego, jako środka komunistycznego wychowania i szkoły samorządu społecznego.

Rozwiną się także inne zrzeszenia społeczne ludzi pracy.

W celu rozwijania inicjatywy organizacji społecznych partia uważa za niezbędną dalszą redukcję ich płatnego aparatu od dołu do góry, odnowienie do połowy składu każdego organu społecznego przy kolejnych wyborach. Należy ustalić, że pracownicy kierownicy organizacji społecznych są wybierani w zasadzie najdłużej na dwie kolejne kadencje.

Rozwój państwowości socjalistycznej doprowadzi stopniowo do przekształcenia jej w społeczny samorząd komunistyczny, w którym zjednoczą się rady, organizacje związkowe, spółdzielcze oraz inne masowe organizacje ludzi pracy. Proces ten będzie oznaczał dalszy rozwój demokracji, zapewniającej czynny udział wszystkich członków społeczeństwa w zarządzaniu sprawami społecznymi.

Ciąg dalszy na str. 6

PROJEKT NOWEGO PROGRAMU Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

Ciąg dalszy ze str. 5

Rozwój historyczny nieuchronnie wiedzie do obumierania państwa. Dla zupełnego obumarcia państwa niezbędne jest stworzenie zarówno warunków wewnętrznych — zbudowanie rozwiniętego społeczeństwa komunistycznego, jak i warunków zewnętrznych — ostateczne rozstrzygnięcie sprzeczności między kapitalizmem a komunizmem na arenie międzynarodowej na rzecz komunizmu.

Określając zadania KPZR w dziedzinie umacniania sił zbrojnych i obronności ZSRR, projekt głosi, że leninowska zasada pokojowego współistnienia była i pozostanie nadal podstawą polityki zagranicznej państwa radzieckiego.

Partia wychodzi z założenia, że dopóki utrzymuje się imperializm, dopóty istnieć będzie niebezpieczeństwo agresywnych wojen. KPZR uważa obronę ojczyzny socjalistycznej, umacnianie zdolności obronnej ZSRR, potęgę radzieckich sił zbrojnych za święty obowiązek partii, całego narodu radzieckiego, za najważniejszą funkcję państwa socjalistycznego. Związek Radziecki uważa za swój międzynarodowy obowiązek zapewniać wraz z innymi krajami socjalistycznymi niezawodną obronę i bezpieczeństwo całego obozu socjalistycznego.

Z punktu widzenia warunków wewnętrznych Związek Radziecki już nie potrzebuje armii. Lecz ponieważ trwa niebezpieczeństwo wojny, powodowane przez obóz imperialistyczny, ponieważ nie osiągnięto powszechnego i całkowitego rozbrojenia, KPZR uważa za niezbędne utrzymywać potęgę obronną państwa radzieckiego, gotowość bojową jego sił zbrojnych na poziomie zapewniającym zdecydowane i całkowite rozgromienie każdego wroga, który by odważył się targnąć na ojczyznę radziecką.

W kwestii stosunków narodowościowych projekt programu stwierdza m. in.:

Rozwinięte budownictwo komunistyczne oznacza nowy etap w rozwoju stosunków narodowościowych w ZSRR, który cechuje dalsze zbliżenie narodów i osiągnięcie ich całkowitej jedności. Tworzenie materialno-technicznej bazy komunizmu prowadzi do jeszcze ściślejszego zespolenia narodów radzieckich.

Wraz ze zwycięstwem komunizmu w ZSRR nastąpi jeszcze większe zbliżenie narodów, wzrosnie ich wspólnota ekonomiczna i ideowa, rozwiną się wspólne cechy komunistyczne ich duchowego oblicza. Jednak zanikanie różnic narodowych, w szczególności różnic językowych, jest procesem znacznie dłuższym niż zacieranie się różnic klasowych.

Wszelkie zagadnienia dotyczące wzajemnych stosunków narodowościowych, jakie powstają w toku budownictwa komunistycznego, partia rozwiązuje z pozycji międzynarodowego proletariackiego, na podstawie nieugiętej realizacji leninowskiej polityki narodowościowej. Partia nie dopuszcza do ignorowania ani wyolbrzymiania odrębności narodowych.

Następnie projekt omawia zadania partii w dziedzinie ideologii, wychowania, oświaty, nauki i kultury.

Partia uważa, że główną rzeczą w pracy ideologicznej na współczesnym etapie jest: wychowanie wszystkich ludzi pracy w duchu wysokiej ideowości i oddania komunizmowi, w duchu komunistycznego stosunku do pracy i gospodarki społecznej, całkowite przezwyciężenie przeżytków poglądów i obyczajów burżuazyjnych, wszechstronny, harmonijny rozwój jednostki, stworzenie prawdziwego bogactwa kultury duchowej. Szczególną wagę przywiązuje partia do wychowania dorastającego pokolenia.

Partia stawia jako zadanie wychowanie całej ludności w duchu komunizmu naukowego, dając do tego, aby ludzie pracy oparli się na idei nauki marksistowsko-leninowskiej, głęboko rozumieli przebieg i perspektywę rozwoju świata, właściwie pojmowali wydarzenia zachodzące w kraju i na arenie międzynarodowej, świadomie budowali życie w duchu komunistycznym. W postępowaniu każdego człowieka, w działalności każdego zespołu i każdej organizacji idee komunistyczne powinny łączyć się organicznie z czynami komunistycznymi.

Teoretyczne opracowanie i praktyczne rozstrzygnięcie we właściwym czasie nowych problemów wysuwanych przez życie — to nieodzowny warunek pomyślnego marszu społeczeństwa do komunizmu. Teoria nadal powinna oświecać drogę praktyce,

przyczyniać się do ujawniania i pokonywania trudności i sprzeczności, przeszkadzających pomyślnemu budownictwu komunistycznemu. Partia uważa za swój doniosły obowiązek dalsze rozwijanie teorii marksistowsko-leninowskiej na podstawie badania i uogólniania nowych zjawisk w życiu społeczeństwa radzieckiego oraz doświadczeń światowego rewolucyjnego ruchu robotniczego i ruchu wyzwolenieckiego, wychowanie wszystkich komunistów w duchu twórczego łączenia teorii z praktyką budownictwa komunistycznego.

W centrum pracy wychowawczej partia stawia wyrobienie komunistycznego stosunku do pracy u wszystkich członków społeczeństwa. Praca dla dobra społeczeństwa — to święty obowiązek każdego człowieka.

Partia będzie stale wychowywać ludzi radzieckich w duchu międzynarodowego proletariackiego, ze wszech miar przyczyniać się będzie do umacniania międzynarodowej solidarności mas pracujących.

Partia traktuje walkę z przejawami ideologii i moralności burżuazyjnej, z pozostałościami psychiki posiadacza, z przesądami i zabobonami jako część składową pracy nad wychowaniem komunistycznym.

Pokoje współistnienia państw o różnych ustrojach społecznych nie oznacza zaprzestania walki ideologicznej. Partia komunistyczna również nadal będzie demaskowała antyludową, reakcyjną istotę kapitalizmu i wszelkie próby upiększenia ustroju kapitalistycznego.

System oświaty kształtuje się w taki sposób, aby nauczanie i wychowanie dorastającego pokolenia było związane ściśle z życiem, z pracą produkcyjną, aby dorosła ludność mogła łączyć pracę w sferze produkcji z kontynuowaniem nauki i zdobywaniem wykształcenia zgodnie ze swym osobistym powołaniem i z potrzebami społeczeństwa. Organizacja oświaty na takich zasadach przyczyni się do wychowania wszechstronnie rozwiniętych członków społeczeństwa komunistycznego, rozstrzygnięcia jednego z najważniejszych problemów społecznych — usunięcia istotnych różnic między pracą umysłową a fizyczną.

W ciągu najbliższego dziesięciolecia należy zrealizować obowiązkowe jedenastoletnie nauczanie średnie ogólne i politechniczne wszystkich dzieci w wieku szkolnym oraz nauczanie w zakresie 8 klas tej części młodzieży, która jest zatrudniona w gospodarce narodowej i nie posiada odpowiedniego wykształcenia; w następnym dziesięcioleciu — zapewnić wszystkim możliwość zdobycia pełnego wykształcenia średniego.

W miarę postępu naukowego i technicznego rozwinięte się jeszcze bardziej wyższe i średnie szkolnictwo zawodowe, powołane do przygotowania fachowców o wysokich kwalifikacjach oraz o szerokim horyzoncie teoretycznym i politycznym.

Skrócenie dnia pracy i znaczne podniesienie stopy życiowej całej ludności stworzy warunki do zdobywania wyższego lub średniego wykształcenia zawodowego dla wszystkich, którzy pragną się uczyć.

Zastosowanie nauki staje się decydującym czynnikiem potężnego wzrostu sił wytwórczych społeczeństwa.

Rozwój nauki i zastosowanie jej osiągnięć w gospodarce narodowej będzie nadal przedmiotem szczególnej troski partii.

Projekt wytycza również zadania w dziedzinie budownictwa kulturalnego, w dziedzinie literatury i sztuki.

W warunkach przechodzenia do komunizmu twórcza działalność we wszelkich dziedzinach kultury staje się szczególnie owocną i dostępną dla wszystkich członków społeczeństwa — stwierdza projekt.

Radziecka literatura, muzyka, malarstwo, film, teatr, wszystkie gałęzie sztuki osiągnęły nowe szczyty w swej treści ideowej i w formie artystycznej.

Projekt programu głosi dalej, że KPZR uważa budownictwo komunizmu w Związku Radzieckim za część składową tworzenia społeczeństwa komunistycznego przez narody całego światowego systemu socjalistycznego.

Nierównoczesność rewolucji socjalistycznych oraz niejednakowy stopień rozwoju gospodarczego i kulturalnego poszczególnych krajów sprawia, że zakończenie budowy socjalizmu w tych krajach oraz ich wkroczenie w okres rozwiniętej budowy komunizmu nie odbywa się w tym samym czasie. Jednak rozwój państw socjalistycznych w ramach jednolitego światowego systemu socjalizmu,

wykorzystanie prawidłowości i walorów tego systemu daje im możliwość skrócenia terminów budowy socjalizmu, otwiera perspektywę mniej lub więcej równoczesnego, w granicach jednej epoki historycznej, przejścia ich do komunizmu.

Kraj, który pierwszy kroczy ku komunizmowi, ułatwia i przyspiesza marsz ku komunizmowi całego światowego systemu socjalistycznego. Budując komunizm narody Związku Radzieckiego torują całej ludzkości nie zbadane dotąd drogi, sprawdzają na własnym doświadczeniu słuszność tych dróg, ujawniają trudności, znajdują środki ich przezwyciężenia, wybierają najlepsze formy i metody budownictwa komunistycznego.

KPZR wychodzi z założenia, że istniejące formy stosunków gospodarczych między krajami socjalistycznymi: wymiana handlowa, koordynacja planów gospodarki narodowej, specjalizacja i kooperacja produkcji będą się coraz bardziej rozwijały i udoskonalały. Ze wszechstronnej braterskiej współpracy korzysta każdy kraj socjalistyczny oraz światowy system socjalistyczny jako całość.

Interesy budowy socjalizmu i komunizmu wymagają od każdego kraju socjalistycznego łączenia wysiłków nad umacnianiem i rozwijaniem swej gospodarki narodowej z wysiłkami nad utrwalaniem i rozszerzaniem współpracy gospodarczej w ramach całej wspólnoty socjalistycznej.

Obiektywne prawidłowości, właściwe światowemu systemowi socjalizmu, rozwój sił wytwórczych społeczeństwa socjalistycznego, żywotne interesy narodów krajów socjalistycznych warunkują coraz większe zbliżanie się gospodarki poszczególnych narodów. Jak przewidział W. I. Lenin, rozwijają się tendencje do stworzenia w przyszłości światowej gospodarki komunistycznej, regulowanej według jednolitego planu przez zwycięskie masy pracujące.

Projekt wytycza następnie zadania KPZR w dziedzinie politycznej, gospodarczej i kulturalnej w ramach wspólnoty z partiami komunistycznymi innych krajów socjalistycznych.

KPZR i naród radziecki uczynią wszystko, co jest niezbędne, aby udzielić poparcia wszystkim narodom wspólnoty socjalistycznej w budowie socjalizmu i komunizmu.

Dalej projekt programu podkreśla, że okres rozwiniętej budowy komunizmu cechuje dalsze zwiększenie roli i znaczenia partii komunistycznej jako kierowniczej i przewodniej siły społeczeństwa radzieckiego.

Prawem życia partii jest bezwzględne przestrzeganie leninowskich norm życia partyjnego i zasady kolegijskiego kierownictwa, zwiększanie odpowiedzialności organów partyjnych i ich pracowników przed masami partyjnymi, zapewnienie wzrostu aktywności i inicjatywy wszystkich komunistów, ich udziału w opracowaniu i realizacji polityki partii, rozwój krytyki i samokrytyki. Jest to bezwzględny warunek ideowy i organizacyjny mocy samej partii, zacieśnienia jedności i zwartości szeregów partyjnych, wszechstronnego rozwoju demokracji wewnątrzpartyjnej oraz uaktywnienia na tej podstawie wszystkich sił partyjnych, zacieśnienia więzi z masami.

Leninowskie zasady życia partyjnego nie dają się pogodzić z kultem jednostki oraz wynikającym stąd naruszeniem zasad kolegijskiego kierownictwa, demokracji wewnątrzpartyjnej i praworządności socjalistycznej. Kult jednostki prowadzi do pomniejszenia roli partii i mas ludowych, krepuje rozwój ideowego życia partii oraz twórczą aktywność ludzi pracy.

Aby konsekwentnie wcielić w życie leninowską zasadę kolegijskiego kierownictwa, zapewnić szerszy dopływ do kierowniczych instancji partyjnych nowych, świeżych sił partii, właściwie łączyć stare i młode kadry, a także wykluczyć możliwość nadmiernego skoncentrowania władzy w rękach poszczególnych pracowników i nie dopuszczać do wypadków wyłamywania się ich spod kontroli kolektywu, partia uważa, że należy zrealizować szereg posunięć, m. in. wprowadzić w życie zasadę systematycznego odnawiania w odpowiednich proporcjach składu wszystkich pochodzących z wyboru organów partii — począwszy od organizacji podstawowych aż do Komitetu Centralnego, zapewniając przy tym ciągłość kierownictwa.

W każdym kolejnym wyborach skład Komitetu Centralnego KPZR oraz jego prezydium odnawia się co najmniej w jednej czwartej części. Członkowie prezydium wybierani są z reguły najwyżej na trzy kolejne kadencje. Niektórzy działacze partyjni z uwagi na autorytet, jakim się cieszą, z uwagi na swe wybitne kwalifikacje polityczne, organizatorskie i inne, mogą być wybierani do

kierowniczych instancji kolejno na dłuższy okres. W tym wypadku odpowiedni kandydat uważany jest za wybranego pod warunkiem, że w tajnym głosowaniu otrzymał co najmniej trzy czwarte głosów.

Skład KC partii komunistycznych republik związkowych oraz komitetów krajowych i obwodowych odnawia się co najmniej w jednej trzeciej części podczas każdych kolejnych wyborów; skład okręgowych, miejskich i rejonowych komitetów partii oraz komitetów partyjnych lub egzektyw podstawowych organizacji partyjnych — w połowie. Członkowie tych kierowniczych instancji partyjnych mogą być przy tym wybierani najwyżej na trzy kadencje z rzędu.

Sekretarze podstawowych organizacji partyjnych mogą być wybierani najwyżej na dwie kadencje z rzędu.

Organizacja partyjna, biorąc pod uwagę kwalifikacje polityczne i fachowe niektórych pracowników, może wybrać ich do składu instancji kierowniczych również na dłuższy okres czasu. W tym wypadku kandydat musi uzyskać co najmniej trzy czwarte głosów komunistów biorących udział w głosowaniu.

Członkowie partii, którzy ustąpili ze składu kierowniczej instancji partyjnej w związku z upływem ich kadencji, mogą być wybrani ponownie podczas następnych wyborów.

Stwierdza się, że uchwała o usunięciu ze składu KC KPZR oraz innych instancji kierowniczych może być powzięta jedynie w tajnym głosowaniu pod warunkiem, że za taką uchwałą będą głosowały co najmniej dwie trzecie ogółu członków danej instancji.

Partia będzie również w przyszłości umacniać jedność i zwartość swych szeregów, chronić czystość sztabu marksizmu-leninizmu. Partia zachowuje w arsenale swych środków przewidziane w statucie KPZR gwarancje organizacyjne przeciwko wszelkim przejawom frakcyjności i grupowości, nie dającym się pogodzić z partyjnością marksistowsko-leninowską. Niewzruszona zwartość ideowa i organizacyjna partii — to najważniejsze źródło jej niezwykłej siły, jej nieugiętości, jej pomyślnego wykonania wielkich zadań budownictwa komunistycznego.

Naród jest decydującą siłą w budowie komunizmu. Partia istnieje dla narodu, w służeniu mu upatruje sens swej działalności. Dalsze rozszerzenie i umocnienie więzi partii z narodem — oto niezbędny warunek sukcesu w walce o komunizm.

KPZR stanowi integralną część międzynarodowego ruchu komunistycznego i robotniczego. Wypróbowane marksistowsko-leninowskie zasady międzynarodowego proletariackiego nadal pozostają niewzruszonymi zasadami, którymi partia będzie się nieugięty kierować.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego będzie umacniać jedność międzynarodowego ruchu komunistycznego, rozwijać braterskie stosunki ze wszystkimi partiami komunistycznymi i robotniczymi, koordynować swą działalność z wysiłkami wszystkich oddziałów światowego ruchu komunistycznego w celu wspólnej walki z niebezpieczeństwem nowej wojny światowej, o interesy ludzi pracy, o pokój, demokrację i socjalizm.

Zbudowanie komunizmu w ZSRR — głosi w zakończeniu projekt programu — będzie największym zwycięstwem ludzkości w całej jej wielowiekowej historii. Każdy nowy krok ku świetlanym wyżynom komunizmu stanowi źródło natchnienia dla mas pracujących wszystkich krajów, jest ogromnym moralnym poparciem w walce o wyzwolenie wszystkich ludów spod ucisku społecznego i narodowego, przyspiesza triumf idei marksistowsko-leninowskich w skali światowej.

Pod wypróbowanym kierownictwem partii komunistycznej, pod sztandarem marksizmu-leninizmu naród radziecki zbudował socjalizm.

Pod kierownictwem partii, pod sztandarem marksizmu-leninizmu naród radziecki zbuduje społeczeństwo komunistyczne.

Partia uroczyście oświadcza: obecne pokolenie ludzi radzieckich będzie żyło w komunizmie!

Po VIII Plenum

Zakłady pracy porzadkują politykę mieszkaniową

- KONIECZNY — AKTYWNIJSZY UDZIAŁ ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH W DECYZJACH O PRYZDZIAŁACH MIESZKANÓW
- PIERWSZENSTWO — DLA NAJBARDZIEJ POTRZEBUJĄCYCH
- ZEM — NIE W PEŁNI WYKORZYSTANY

SPRAWY mieszkaniowe znajdują się obecnie w centrum uwagi związków zawodowych. Jest to — z jednej strony — problem aktywniejszego udziału związkowców w rozdziale mieszkań kwaterekowych, z drugiej — uporządkowanie polityki mieszkaniowej zakładów pracy.

W zakładach pracy, podobnie jak w wydziałach kwaterekowych obowiązują przyjęte przez VIII Plenum kryteria przydziału i pierwszeństwo posiadają pracownicy znajdujący się w szcze-

gólnie trudnych warunkach mieszkaniowych. Zgodnie z nowymi przepisami, jeśli zakład prowadzi własne budownictwo mieszkaniowe, ono to w pierwszym rzędzie — a nie rada narodowa — winien troszczyć się o danie mieszkania pracownikowi, gnieźdzącemu się w suterenie czy ruderze. To przypomnienie jest niestety konieczne, bowiem, jak to wykazała przeprowadzona przed kilkoma miesiącami kontrola NIK — w domach zakładowych niejednokrotnie przydzielano mieszkania pracownikom bynajmniej nie najbardziej potrzebującym.

A potrzeby są duże. Badania przeprowadzone niedawno przez CRZZ i Instytut Budownictwa Mieszkaniowego wykazały w 125 zakładach, iż przeciętnie 7,6 proc. zatrudnionych potrzebuje mieszkań, a jeszcze cięższe warunki mają pracownicy zakładów małych.

WTEJ SYTUACJI nie tylko sprawa służbnych przydziałów, lecz prawidłowy rozwój budownictwa zakładowego jest problemem pierwszorzędnej wagi. Tymczasem, jak wykazały wspomniane badania CRZZ i IBM oraz niedawna kontrola WKZZ, poważne środki zakładowych funduszy mieszkaniowych są nie wykorzystywane. Często na przeszkodzie stoi tu brak doświadczenia zakładu w prowadzeniu inwestycji mieszkaniowych, czasem posiadane fundusze są zbyt małe, by podjąć budowę. Dlatego też związki zawodowe postuluja tworzenie międzyzakładowych funduszy mieszkaniowych, a także organizowanie międzyzakładowych służb inwestycyjnych. Zwraca uwagę również fakt, iż zakłady zbyt mało poparcia udzielają spółdzielczości mieszkaniowej.

ZASTRZEŻENIA budzą również w niektórych wypadkach zbyt wysokie koszty budownictwa zakładowego, a także wielkość budowanych mieszkań. Przeciętnie są one większe od norm obowiązujących w budownictwie rad narodowych. (AR)

Znowu wypadek

Bardzo przykry wypadek zdarzył się wczoraj w Białymstoku u zbiegu ulic Wesolowskiej i Pięknej. Około godz. 11 76-letnia Maria Kamińska, zam. w Zabudowie przy ul. Bielskiej 18, w chwili przechodzenia przez jezdnię potrącona została przez przejeżdżający motocykl, doznając ran głowy oraz ogólnych potłuczeń. Karetka pogotowia natychmiast przewiozła starszkę do Kliniki Chirurgicznej.

Ponad 40 tys. zł strat spowodowały pożary

W województwie naszym wzbuchły ostatnio dwa pożary. We wsi Kossaki w pow. łomżyńskim ogień pochłonął dom i chlew, należące do Bolesława Jankow-

Wypadek przy pracy

Będąc w stanie nietrzeźwym Kazimierz Lewandowski, zam. w Sejnach przy ul. Armii Czerwonej 16, stanął przy maszynie w warsztacie stolarskim Emilusza Szelesiera. Podczas pracy wydarzył się niesześliwy wypadek. Pila tarczowa rozcięła Lewandowskiego głowę. Został on rannymi przewieziony do szpitala.

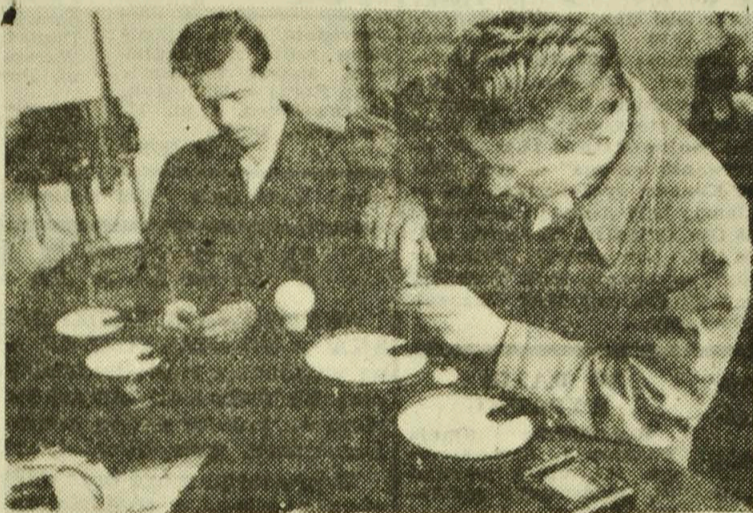
Kącik roztargnionych

W I Komisariacie MO przy ul. Lipowej 20 czeka na właściciela portmonetka z pieniędzmi, znaleziona 26 lipca na ul. Sienkiewicza, natomiast u Leokadii Pasyniczek, zam. w Białymstoku przy ul. Zawadzkiej 14 a m. 1, odebrać można parasol. (Jap)

Udany eksperyment

Kuratorium białostockie, jako pierwsze w kraju, zorganizowało w lipcu br. w Białymstoku 3-tygodniowy kurs elektrotechniczny dla nauczycieli fizyki liceów ogólnokształcących i pedagogicznych.

Pierwszy tydzień przeznaczony był na wykłady, następne dwa natomiast na zajęcia praktyczne, które szczególnie przypadły do gustu uczestnikom kursu. M. in. kursanci zakładali instalacje domowe w Technikum Elektrycznym przy ul. Sosnowej oraz wykonali dla swych szkół kilka cennych pomocy naukowych. Zajęcia odbywały się w warsztatach Technikum Elektrycznego. Prowadzili je wykładowcy tego Technikum.

NA ZDJĘCIU: kursanci przy montowaniu modelu instalacji domowej.
Tekst i zdjęcie: W. Leszczyński

Rzęsiste oklaski nagrodziły występy artystów Radzieckiej Estrady

Niezwykle serdecznie przyjęła w ub. niedzielę 30 lipca, białostocka publiczność występy artystów Radzieckiej Estrady, którzy zaprezentowali się w sali Związków Zawodowych. Był to jeden z tych nielicznych programów, jakie na długo pozostaną w pamięci widza. Artyści Radzieckiej Estrady, mimo swego niewątpliwie lekkiego repertuaru udowodnili, iż w tej dziedzinie można przygotować program na rzeczywiście wysokim poziomie tak bardzo odbiegającym od naszej rodzimej „chalturszczyzny”.

W programie, niedzielnego koncertu widzieliśmy piękne tańce rosyjskie, podziwialiśmy parę akrobatyczną żonglerkę, iluzje oraz pieśniarkę Olgę Woronicz obdarzoną niezwykle miłym głosem.

Oddzielnie słowo należy się konferansjerowi. Urodzony gawędziarz zapowiadający z ogromną swobodą i zarazem doskonały wykonawca własnych numerów. Nierazko też padał ze sceny świetny dowcip wzbudzający na widowni huragan śmiechu. Nic więc dziwnego iż występy zostały nagrodzone burliwymi oklaskami. (h)

Bimbrarz w potrzasku

Funkcjonariusze MO zatrzymali ostatnio mieszkańca wsi Lachy w pow. hajnowskim Aleksandra Grygoraka, który usiłował przewieźć aparaty do produkcji bimbru oraz 20 l. zacieru.

Na warzywnym rynku

Co zrobić z nadwyżką kalafiorów

W sprzedaży pojawiły się już węgierskie brzoskwinie. Białystok otrzymał 7 i pół tony brzoskwiń, taką samą ilość otrzymamy jeszcze w najbliższym czasie. Skończyły się natomiast dostawy węgierskich moreli. Morele zostaną zastąpione naszymi krajowymi śliwkami, które ukażą się na rynku już w najbliższych dniach. Dużym popytem cieszą się jabłka, których dziennie sprzedaje się w Białymstoku ponad 1 tonę. Tyle o owocach.

Gożej przedstawia się sytuacja z warzywami. Występują ostatnio braki pomidorów gruntowych i opóźniają zaopatrzenie rynku. Niewiele jest też ogórków. Dużo mamy w sprzedaży kalafiorów pochodzących z plan-

tacji znajdującej się koło Rumiejek. Niestety, kalafiory nie cieszą się na naszym rynku popytem. Z 10 tys. szt. kalafiorów znajdujących się codziennie w sprzedaży, tylko 1 tys. znajduje nabywców.

Z nadwyżek tych mogłyby skorzystać powiaty północne naszego województwa — a m. in. Augustów i Elk. W tych powiatach występuje właśnie brak kalafiorów. (as)

„Lot w przyszłość”

Redakcja „Widnokregów” wydała ilustrowaną broszurę pt. „Lot w przyszłość”, poświęconą lotowi majora Gagarina w Kosmos. Broszura zawiera wybór interesujących materiałów o przygotowaniach do lotu pierwszego kosmonauty oraz o jego przebiegu. Poza tym w broszurze Czytelnicy znajdą fragmenty wypowiedzi i artykułów N. S. Chruszczowa, J. Gagarina, A. N. Niesmiejanowa, N. M. Siskiana, Ary Sztarfelda i innych. Broszura sprzedawana jest w kioskach „Ruchu” w cenie 2,50 zł. (w-z)

Bravo, „Niedźwiadek”!

Otrzymał ostatnio list od Koła Gospodyń Wiejskich w Dębach (pow. Kolno), w którym Zarząd Koła śle podziękowania Spółdzielni Pracy „Niedźwiadek” w Białymstoku za piękny dar, jaki w dniu 22 lipca pracownicy spółdzielni przekazali dzieciom w Dębach.

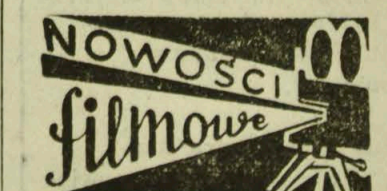
Jeszcze przed „Dniem Dziecka” Zarząd Koła zwrócił się do trzech wytwórni zabawek w Białymstoku z prośbą o sprzedaż po zniżonej cenie wybrakowanych zabawek, które z kolei na dziecięcą uroczystość w dniu 1 czerwca miały być przekazane biednym dzieciom. Niestety, przed świętem naszych najmłodszych żadna wytwórnia nie odpowiedziała na prośbę wiejskich gospodyń.

Tym większą niespodzianką był piękny prezent, jaki w dniu święta lipcowego przekazał kurpiowskiemu dzieciom białostocki „Niedźwiadek”. Pracownicy spółdzielni w ciągu kilku dni wykonali z materiałów odpadkowych 85 ślicznych pluszowych zabawek i przestali je następnie na adres Zarządu Koła Gospodyń Wiejskich, zyskując tym sobie wielką wdzięczność dzieci z Dębów.

Duże bravo dla „Niedźwiadka”. (Jap)

„Bartek” chory

Ostatnio służba leśna zaobserwowała, że 200-letni legendarny dąb „Bartek” rosnący we wsi Bartków pod Kielcami zachorował. Liście tego kolosa zaatakowały małe muszki — moliki — potwory, które niszczą je. Owady te są bardzo odporne na działanie chemicznych środków owadobójczych. W związku z tym opiekunowie „Bartka” zwrócili się o pomoc do specjalistów z Warszawy. (PAP)

ZOBACZYMY CIEKAWY KRÓTKOMETRAŻÓWKI

Wkrótce na ekrany kin wejdzie kilka krótkometrażowych filmów publicystycznych, zrealizowanych przez czolówkę filmową Wojska Polskiego. M. in. zobaczymy „Trudne małżeństwo” reżyserii Henryka Rewkiewicza, „Kobieta, wino i...” reżyserii Jerzego Hoffmana i Edwarda Skórzewskiego.

POLSKIE FILMY W SAN SEBASTIAN

Na zakończonym niedawno Festiwalu Filmowym w San Sebastian polska kinematografia reprezentowała film „O wiedeńskim przyrodniku” i krótkometrażówka oświadczenia Zbigniewa Bochenka. Film „O wiedeńskim przyrodniku” zdobył drugą nagrodę w postaci Srebrnej Muszki, Puchar „Cineclubu” oraz dwa wyróżnienia.

Sprawy dnia

Sól ziemi

DZISIAJ w „Sprawach dnia” o wapnowaniu gleb. W wielu już wsiach białostockich rolnicy potrafią docenić korzyści wynikające z tego zabiegu agrotechnicznego. Wapno nawozowe zapobiega bowiem zakwaszeniu się gleby i wypłukiwaniu z niej związków potasu, magnezu i innych składników.

Mówiąc o gospodarzach doceniających potrzebę odkwaszania gleb, mamy na myśli przede wszystkim członków kółek rolniczych powiatu łapskiego. W powiecie tym rozprowadzono w bieżącym roku największą ilość wapna nawozowego, bo 1800 ton (plan roczny 3 tys. ton). W powiecie bielskim również zaplanowano rozprowadzenie w bieżącym roku 3 tys. ton, a sprzedano kółkom rolniczym tylko 1100 ton, w powiecie wysokomazowieckim zaś na planowaną ilość 5 tys. ton — rozprowadzono w kółkach rolniczych 1600 ton. Ogółem w województwie białostockim członkowie kółek rolniczych przejęli 6,5 tys. ton wapna nawozowego w powiatach, gdzie Stacja Chemiczno-Rolnicza ustaliła nadmierną kwasowość gleby. Nie jest to dużo, jeżeli weźmie się pod uwagę fakt, że początkowe plany przewidywały zakupienie przez kółka rolnicze 23 tys. ton wapna nawozowego. Plan ten po ostatecznej akceptacji przez producenta trzeba było zredukować do 12 tys. ton, bo niestety, wzrastające w kraju zapotrzebowanie na ten nawóz jest większe od możliwości produkcyjnych. I znów, jak zwykle nie prześlaliśmy w porę wszystkich zamówień i dlatego otrzymaliśmy tylko niewiele ponad 50 procent potrzebnego nam wapna nawozowego.

WWIELU gminnych spółdzielniach wapno nawozowe jest już bardzo poszukiwane. Np. w powiecie łapskim i grajewskim w wielu magazynach nie ma nawet tony tego wapna. W powiecie łapskim dużej pomocy w rozprowadzaniu wapna nawozowego udziela POM z Czyżewa. Przy pomocy własnego transportu i rozrzutników mechanicznych POM rozrzuca wapno bezpośrednio na pola. W ten sposób kółka rolnicze w Turośni Kościelnej, Lizie Starej, Suraziu, Łukawicy wykorzystują na odkwaszenie gleb po 40 ton wapna. Inaczej sprawa przedstawia się w powiecie bielskim. Tutaj bowiem gminne spółdzielnie zrezygnowały z części dostarczonych im nawozów, gdyż nie potrudzono się, by pokonać taką przeszkodę, jak rozprowadzanie mniej wygodnego w dystrybucji nawozu — nie pakowanego w workach.

Tu właśnie liczy się na pomoc POM-ów. Niestety, nie wszystkie POM pracują tak jak ośrodek w Czyżewie. Ogólnie w POM-ach bowiem przygotowane transport i rozrzutniki, lecz nie zapewniono obsługi, nie organizując projektowanych przed kilkoma miesiącami brigad. Nie szukano w tej sytuacji takiego wyjścia, by przy załadunku i obsłudze rozrzutników pracowali sami rolnicy. A tutaj trzeba było przeprowadzić pewne rozmowy z rolnikami, by zachęcić do tej współpracy POM. Państwo stara się przecież przyjść wsi z jak najdalej idącą pomocą, opłacając 50 procent kosztów świadczonej rolnikowi usług z tytułu nawożenia pól wapnem nawozowym.

NIEWĄTPLIWIE lepszej współpracy, w dziedzinie wykorzystania wapna nawozowego, należy też oczekiwać ze strony poszczególnych placówek rolnych i handlowych. Z wapnowaniem ściernisk bowiem nie można zwlekać. (bog)

Z wojewódzkich zawodów rezerwistów

W ub. niedzielę odbyły się w Białymstoku wojewódzkie zawody rezerwistów, organizowane przez LPZ. Na starcie stanęło 9 najlepszych zespołów z Białostocczyzny. Zwyciężył patrol z Goldapi przed patrolami Kolna i Łomży.

W dniach 20-21 bm. reprezentacyjny patrol Białostocczyzny wystąpi na centralnych zawodach rezerwistów w Zaganiu, (ko)

Dziś

Okęcie gra w Łomży

Dziś, tj. 1 bm. o godz. 17 na łomżyńskim boisku rozegrany zostanie towarzyski mecz piłkarski między ŁKS Łomża a III-ligową Stalą Okęcie, (ko)

SPORT LZS Uhowo

drugim A-klasowcem

W ub. niedzielę zakończyły się eliminacyjne spotkania piłkarskie mistrzów grup klasy B o awans do klasy A. Obok Zubra Białowieża awans wywalczył LZS Uhowo, któremu z tej okazji składamy gratulacje. Zespół ten pokonał w ub. niedzielę na własnym boisku Zubra Białowieża 3:1. Drugi mecz Cresovia Goldap - Cresovia Białystok nie odbył się, gdyż białostoczanie oddali przeciwnikowi punkty vo. Końcowa tabela przedstawia się następująco:

Table with 4 columns: Team, Points, Goals, etc. 1. Zubr Białowieża 10:2 20:8, 2. LZS Uhowo 7:5 21:14, 3. Cresovia Goldap 5:7 10:18, 4. Cresovia B-stok 2:10 10:21 (ko)

Ciekawszki ALDYFERADIOWE

PROGRAM I

7.25 Muzyka poranna; 7.45 „Błękitna sztafeta”; 8.45 Problemy ekonomiczne; 9.00 Dla dziecińców wiejskich; 9.20 Koncert Orkiestry PR w Krakowie; 11.00 „Z „Mazowszem” przez Azję”; 11.30 „W czołowiec Festiwalu”; 12.15 Melodie dla zakochanych; 12.45 Muzyka ludowa Szwejcaria; 13.00 „Radio-problemy”; 13.15 „Ludzie z Seldwilli”; 13.35 Koncert życzeń; 14.45 Koncert muzyki polskiej; 15.10 Rodzinki muzyczne; 15.05 Reportaż literacki; 18.05 Audycja aktualna; 20.30 „Numer pod centrala” — słuchowisko; 21.12 „Księżycowe melodie”; 21.42 Muzyka popularna; 22.00 „Dzieciństwo we wspomnieniach”.

PROGRAM II

7.50 Muzyka poranna; 9.00 Koncert solistów; 9.30 Gra Polska Kapela pod dyr. F. Dzierżanowskiego; 11.00 Poranny koncert symfoniczny; 12.30 Polskie melodie ludowe; 12.45 Kwadrans piosenek polskich; 15.30 Audycja dla dzieci starszych; 16.30 Z miast i wsi województwa; 16.45 „W oczekiwaniu na gaz” — rep. dż. 17.00 Koncert życzeń; 17.25 Radioreklama; 19.15 Audycja literacka; 19.45 Gra Orkiestra Taneczna PR; 20.00 St. Moniuszko; „Straszny dwór” — opera; 20.50 Przegląd prasy literackiej; 21.27 Magazyn turystyczny.

PRACA

Potrzebna pomoc do trzyletniego dziecka od zaraz. B-stok, 1 Maja 10 m. 42. g 2676-1

SPRZEDAŻ

Sprzedam dom z ogrodem. Nabywcy mieszkanie wolne. Wiadomość: Łomża, Szosa Zambrowska 26, Wadotowski, g 2607-1

Sprzedam motocykl MZ

-ES-250, po dotarciu. Elk, A. Czerwonej 59/11, tel. 914. p 2743-0

Tanio sprzedam gospodarstwo

8 ha — w tym 1 ha lasu wraz z zabudowaniem. Inwentarz żywy i martwy. Miejsce wczasowe, jezioro, rzeka, las, na miejscu wszelkie wygody. Do Suwałk 5 km, a do najbliższego przystanku PKS 2 km. Wiadomość: Podleszczewo, poczta i powiat Suwałki, Kamila Czyżyk, p 2764-1

Sprzedam tanio samochód osobowy

po remoncie. Białystok, ul. Sienkiewicza nr 83, Cander, g 2677-1

Sprzedam unowocześniony typ „Junaka”

fabrycznie nowy, dzwonic 43-36. g 2680-1

Sprzedam nowe luksusowe radio

z adaptorem, aparat fotograficzny Zorki 4. Białystok, Ostrowskiego 4 m. 11, po godz. 16.00. g 2678-1

Biał. Zakł. Graf. B-3

ZGUBY

Unieważnia się zgubiony dowód rejestracyjny na ciągnik „Urus” nr AT-0385, wydany przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej Wydział Komunikacji w Elku, p 2742-1

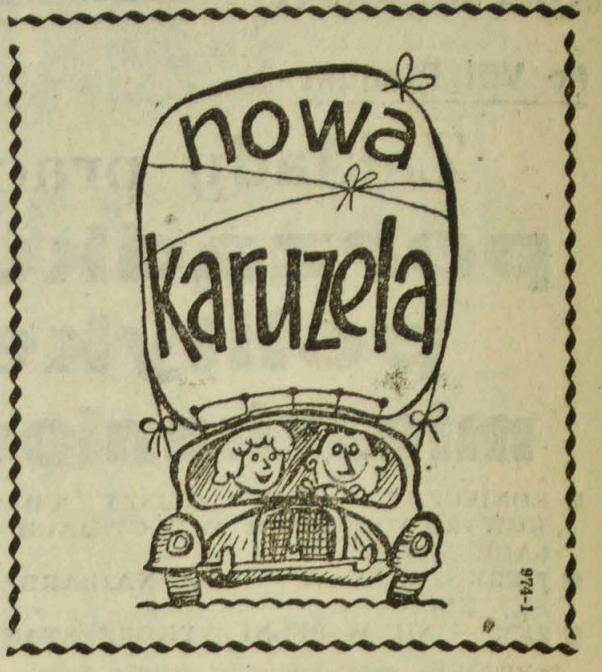
Przedsiębiorstwo Państwowe Pracownice Konserwacji Zabytków Oddział w Warszawie, ul. Senatorska nr 14 unieważnia zgubione zaświadczenie rejestracyjne nr T-91/54 na ramę do wyświetlania sposobem światłoczułym, wydane przez Wojewódzki Urząd Kontroli Prasy Publikacji i Wydawnictw w Białymstoku, k 970-0

Zgubiono tabliczkę rejestracyjną, motocykla TE 8328, wydana przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej Wydział Komunikacji w Ostrowi Mazowieckiej na nazwisko Marian Filipkowski, p 2765-1

Zgubiono świadectwo dojrzałości, wydane w roku 1956 przez Szkołę Ogólnokształcącą St. Podstawowego i Licealnego w Knyszynie na nazwisko Irena Szewczuk, p 2766-1

Zgubiono numer rejestracyjny motocykla „Jawa” WN-05-56 na nazwisko Władysław Domaszewicz, zam. Warszawa Wilanów, ul. Powstańska 3 m. 1, ul. Powstańska 3 m. 1, g 2679-1

Zgubiono prawo jazdy kategorii motocyklowej nr 1282/59 na nazwisko Kazimierz Wasilczuk, p 2767-1

TROCINY IGLASTE DOSTARCZY WAGONOWO lub SPRZEDA loco tartak w każdej ilości TARTAK NURZEC, pow. Siemiatyżycze k 962-0

PRACOWNICY POSZUKIWANI

Technikum Rolnicze w Dowspudzie, p-ta Raczki, pow. Suwałki zatrudni od dnia 1 września KIEROWNICZKĘ KUCHNI. Zgłoszenia kierować na w/w adres. k 973-1

Zakład Wytwórczy Maszyn i Urządzeń Przemysłu Spożywczego w Białymstoku, ul. Czysta 11 zatrudni natychmiast 1 INŻYNIERA MECHANIKA na stanowisko KONSTRUKTORA MASZYN I URZĄDZEŃ PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO. Wymagana długoletnia praktyka; oraz 18 ŚLUSARZY-SPAWACZY.

Warunki pracy i płacy do uzgodnienia w dziale kadr przy ul. Czystej 11. k 972-0

Miejskie Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane w Goldapi zatrudni 2 TECHNIKÓW BUDOWLANYCH na stanowisko kierowników robót od zaraz. p 2727-1

Młodzieżowa Spółdzielnia Mieszkaniowa ZMS w Białymstoku zatrudni od zaraz INŻYNIERA lub TECHNIKA BUDOWNICTWA LĄDOWEGO ze stażem pracy w zakresie inwestycji na stanowisko pracownika służby inwestycyjnej.

Podania wraz z innymi dokumentami należy składać w biurze Zarządu przy Al. 1 Maja nr 10, pokój 54, tel. 62-36, w godzinach od 15.00—16.00. k 969-0

Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Świętanie k/Olecka zatrudni od zaraz kwalifikowanego KIEROWNIKA PIEKARNI w miejscu.

Warunki pracy i płacy do omówienia w biurze GS. k 963-00

Przedsiębiorstwo Robót Instalacyjnych Budownictwa Terenowego w Białymstoku, ul. Nowowarszawska 32 zatrudni od zaraz 10 wykwalifikowanych MONTERÓW HYDRAULIKÓW WOD.-KAN. i CO oraz 6 SPAWACZY ACETYLENOWYCH posiadających uprawnienia spawacza.

Warunki płacy i pracy do omówienia na miejscu. k 966-00

Siatkarki białostockiego Ogniska...

...które zajęły 3 miejsce w III międzywojewódzkiej lidze warszawskiej, nie straciły jednak prawa walki o wejście do II ligi i obok zdobywców czołowych miejsce ubiegać się będą o awans do wyższej klasy, w czym życzymy im powodzenia. (ko)

Dokąd dziś idziemy?

TEATR

W BIAŁYMSTOKU

Teatr im. A. Węgricki — nieczynny.

KINA

„Pokój” — „Witaj smutku”, prod. USA. panoramiczny (od lat 10), godz. 15.30, 18 i 20.

„Ton” — „Sprawy nieznanne”, prod. włoskiej (od lat 16), dodatek — „Kronika Koszalina”, godz. 13.30, 17.45 i 20.

„Syrena” — „Ginąca preria”, prod. USA (od lat 10), dodatek — „Bulandra i diabeł”, godz. 10.30, 13, 15.30, 17.45 i 20.

„Polana” — „Falaszcz”, prod. czeskiej (od lat 16), dodatek — „Czy wiesz, że...”, godz. 19 i 21.

„TPP-R” — „Trzynasty komisariat”, prod. czeskiej (od lat 18), dodatek — „Czy wiesz, że...”, godz. 15.30, 17.45 i 20.

Kino-Teatr Zw. Zaw. „Kochanek Lady Chatlerley”, prod. francuskiej (od lat 18), dodatek — „Kropka wody”, godz. 17 i 20.

Kino Klubu MO — „W samo południe”, prod. USA (od lat 14), godz. 15, 17 i 19.

Knyszyn — „Szukam ojca”

Mońki — „Niepotrzebny”

Szczuczyn — „Małe jasne”

Sejny — „Pógiówek”

Rajgród — „Dramat w Kosmosie”

Dąbrowa — „Francis muł, który mówi”

Supraśl — „Korsarze Pacyfiku”

Brańsk — „Podróż za ocean”

Ciechanowiec — „Czerwone i czarne”

Drohiczyń — „Miłość należy cenić”

Stawiski — „Zab rekina”

W RAZIE WYPADKU

Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego, tel. biura wezwań 09, informacji pogotowia 22-22.

Pogotowie Penicylinowe — tel. 30-85.

Pogotowie dziecięce, czynne od godz. 19 do 7.

Pogotowie MO — tel. 07.

Straż pożarna — tel. 08.

Apteka nr 4, ul. Mazowiecka 44, tel. 22-39.

Apteka nr 57 ul. Sienkiewicza 53, tel. 62-24.

KOMUNIKAT SZKOLNY

Kuratorium Okręgu Szkolnego Białostockiego w Białymstoku, w oparciu o zarządzenie Ministra Oświaty z dnia 16. VI. 1961 r. organizuje z dniem 1 września br. WIECZOROWY KURS NAUCZYCIELSKI dla absolwentów liceów ogólnokształcących, techników i innych równorzędnych szkół zawodowych.

Warunki przyjęcia: świadectwo dojrzałości, odpowiedni stan zdrowia, słuch muzyczny, nie przekroczone 40 lat życia.

Wymagane dokumenty: podanie, życiorys, świadectwo dojrzałości, świadectwo lekarskie o przydatności do zawodu nauczycielskiego, opinię zakładu pracy i jego zgodę na przyjęcie kandydata na kurs (jeśli ubiegająca się osoba pracuje) i świadectwo urodzenia. Podania przyjmuje kancelaria Liceum Pedagogicznego w Białymstoku, Złota 4 oraz udziela bliższych informacji. Tel. 20-79. k 907-0

Advertisement for 'Grupa „WOLGA” atakuje’ featuring a drawing of a group of people and text about a performance.

Humorous text starting with '— Ufa mu pani?' and '— A czy mamy inne wyjście? Ja muszę coś zrobić.' Includes a drawing of a man.

Humorous text starting with 'dością, że hitlerczyka rzuca do przodu jak muchę. A i tamci, pilnujący na wagonach, na pewno poczuli rękę maszynisty.' Includes a drawing of a train.